

Editorial

La sfârșitul anilor 70 și începutul anilor 80 Desmond Ford a șocat câțiva adventiști de ziua a șaptea să se trezească cu învățături noi în Adventism, învățături pe care el le pretindea a fi Evanghelia adevărată. Noi ne referim astăzi la învățăturile sale ca la Noua teologie dar ele erau de fapt teologie veche în haină nouă. Apostolul Ioan s-a confruntat cu această erezie în timpul său așa cum este evidențiat în mesajele pe care Cristos le-a dat lui Ioan pentru bisericile din Efes și Pergam. Citiți Apocalipsa 2:5,15.

Cristos vorbește despre biserica peste care prezidează Satana [Pergam] ca sinagoga Satanei. Membrii săi sunt copiii neascultării. Ei sunt cei care aleg să păcătuiască, care lucrează să facă fără efect legea sfântă a lui Dumnezeu. Este lucrarea lui Satana să amestece răul cu binele, îndepărtând astfel distincția dintre bine și rău. Cristos ar avea biserica care lucrează să separe răul de bine, ai cărei membri nu vor tolera în mod voluntar lucrările greșite ci le vor alunga din inimă și din viață.

Comentariu Biblic Adventist de Ziua a Șaptea, vol. 7, pag. 958

Profetul nostru Ellen White s-a confruntat de asemenea în timpul său cu această Evanghelie contrafăcută.

Doctrina larg învățată astăzi este că Evanghelia lui Cristos a făcut legea lui Dumnezeu fără efect; că prin faptul că credem suntem eliberați de necesitatea de a fi împlinitori ai Cuvântului. Dar aceasta este doctrina nicolașilor pe care Cristos a condamnat-o fără cruțare. Ibid., 957

Transformă păcatul nicolașilor [păcatul nostru] slava lui Dumnezeu în lascivitate? Ibid.

La Glacier View, la începutul anilor 80 biserica a fost obligată să se ocupe de evanghelia contrafăcută a lui Ford și el a fost "răspopit". dar acum am ajuns în secolul 20 și o criză teologică chiar mai mare a apărut. Fiecare vânt de doctrină pare să sufle în interiorul adventismului.

Iar Duhul spune în mod clar că, în timpurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, dând atenție duhurilor înșelătoare și doctrinelor dracilor, Vorbind minciuni în fățărnicie, având propria lor conștiință însemnata cu fierul înroșit, 1 Timotei 4:1-2

Astăzi avem futuriștii care încearcă să aplice din nou profețiile din Daniel și Apocalipsa neținând seama de declarația Spiritului Profetic că noua lumină nu va contrazice lumina veche. De asemenea, găsim în multe locuri aceleași învățături pentru care Ford a fost "răspopit" că sunt predicate la amvoane și foarte puține obiecții sunt aduse. Când este dată ca răspuns mărturia directă este considerate critică și unii au fost cenzurați și chiar disciplinați pentru că o promovează.

Jack Sequeira, care promovează aceste concepte nicolaite este sponsorizat acum de unii lideri să învețe ceea ce este pretinsă a fi solia 1888 a neprihănilor prin credință. În

realitate, versiunea sa este o versiune nouă a ‘Noii Teologii’. Desmond Ford a fost ușor de identificat. La Colegiul Pacific Union el a renunțat în mod deschis la credința sa în judecata de cercetare. A urmat un răspuns imediat din partea unor membri, pastori și lideri. Consecința aceluși episod este acum istorie.

Jack Sequeira este mult mai subtil. Proclamând ceea ce el numește ”esența soliei 1888” el o contrazice insidios cu cuvinte și fraze alese cu grijă. Cartea sa ”Dincolo de credință” este doar una dintr-o serie de cărți periculoase care au ieșit recent din tipografiile noastre denominaționale. Următorul capitol va identifica clar și se va ocupa de unele dintre învățăturile eronate și periculoase conținute în această carte.

Îndreptățirea și sfințirea sunt o singură doctrină; nu le poți separa pe cele două. Când cineva este îndreptățit este sfințit. Această experiență produce neprihănire, care înseamnă fapte bune. Sfințirea este lucrarea Duhului Sfânt care ține voința supusă în relația îndreptățirii. Citiți Solii alese, vol. 1, 397, 366; Mărturii vol. 2, 355, 505.

Legea lui Dumnezeu poate fi ținută perfect de către om în același fel în care Isus a ținut-o prin puterea Duhului Sfânt când suntem dispuși să fim făcuți în stare să unim voința noastră cu a lui Dumnezeu într-o relație continuă de ascultare față de adevăr. Citiți Credința prin care trăiesc, pag.114.

La cruce, Dumnezeu a oferit har probaționar dând familiei umane o oportunitate pentru o a doua probațiune. Dar familia umană ca un întreg nu a fost îndreptățită prin jertfa lui Cristos. A îndreptăți este un act juridic; totuși, trebuie de asemenea să reflecte condiția inimii păcătosului pocăit. Pocăința va fi manifestată prin ascultare de toată voia cunoscută a lui Dumnezeu. O astfel de ascultare este posibilă când unim voința noastră cu voința lui Dumnezeu. Făcând voia Lui rezultă că suntem îmbrăcați cu veșmântul neprihănirii lui Cristos.

Prin ascultarea Sa perfectă, El a făcut posibil pentru fiecare făptură umană să asculte de poruncile lui Dumnezeu. Când ne supunem noi înșine lui Cristos, inima este unită cu inima Sa, voința este fuzionată în voința Sa, mintea devine una cu mintea Sa, gândurile sunt aduse în captivitate Lui; noi trăim viața Sa. Aceasta este ceea ce înseamnă să fii îmbrăcat cu haina neprihănirii Sale. Parabolele Domnului Hristos, 312.

În noua naștere, inima este adusă în armonie cu Dumnezeu așa cum este pusă în acord cu legea Sa. Când această schimbare majoră a avut loc în păcătos, el a trecut de la moarte la viață, de la păcat la sfințenie, de la fărădelege și rebeliune la ascultare și loialitate.

Teorii eronate despre sfințire care izvorăsc din neglijare sau respingere a legii divine au un loc proeminent în mișcările religioase de azi. Aceste teorii sunt atât false în doctrină cât și periculoase în rezultate practice; și faptul că ele găsesc favoare atât de general face ca să fie de două ori mai esențial ca toți să aibă o cunoștință clară a ceea ce Scripturile învață asupra acestui punct.

Sfințirea adevărată este o doctrină biblică. Apostolul Pavel, în epistola sa către biserica Tesalonicenilor declară: "Fiindcă aceasta este voia lui Dumnezeu, chiar sfințirea voastră." 1 Tesaloniceni 4:3. Și el se roagă: "Și însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească pe deplin." 1 Tesaloniceni 5:23. Biblia arată clar ce este sfințirea și cum poate să fie obținută. Mântuitorul S-a rugat pentru ucenicii Săi: "Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul" (Ioan 17:17). Iar Pavel spune că toți credincioșii trebuie să fie sfințiți prin Duhul Sfânt (Romani 15:16). Care este misiunea Duhului Sfânt? Isus le-a spus ucenicilor Săi: "Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul" (Ioan 16:13). Psalmistul spune: "Legea Ta este adevărul" (Psalmii 119:142). Marile principii ale dreptății cuprinse în legea Sa le sunt revelate oamenilor prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin Duhul Sfânt. Deoarece Legea lui Dumnezeu este "sfântă, dreaptă și bună" (Romani 7:12), o reflectare a perfecțiunii divine, rezultă că un caracter format prin ascultare de această Lege va fi sfânt. Hristos este ilustrarea perfectă a unui asemenea caracter. El spune: "Am păzit poruncile Tatălui Meu"; "totdeauna fac ce-l este plăcut" (Ioan 15:10; 8:29). Urmașii lui Hristos trebuie să devină asemenea Lui, adică prin harul lui Dumnezeu să-și formeze caractere în armonie cu principiile sfintei Sale Legi. Aceasta este sfințirea biblică. Această lucrare poate fi adusă la îndeplinire numai prin credința în Hristos, prin puterea Duhului lui Dumnezeu care locuiește în inimă. Tragedia veacurilor, 468-469

Teologia lui Jack Sequeira

Introducere

de Ron Spear

În crearea acestei lumi Dumnezeu l-a făcut pe om în propria Sa imagine. Citiți Povestea răscumpărării, 20-41. L-a înzestrat pe om cu libertatea de alegere, altfel ei ar fi fost roboți. Dacă omul ar fi fost creat ca un robot păcatul nu ar fi intrat niciodată pentru că păcatul rezultă dintr-o decizie. Îngerii ar fi putut să o prevină pe Eva să nu mănânce fructul interzis dar iubirea lui Dumnezeu a cerut libertatea alegerii. Pentru a arăta iubirea Sa se cerea să îi dea lui Adam și Evei libertatea nu numai să asculte, dar și să nu asculte.

Neascultarea de legea lui Dumnezeu a adus rebeliune și război în curțile cerești și Dumnezeu a fost forțat să-și apere legea Sa, caracterul Său și adevărul Său. Adevărul lui Dumnezeu trebuia să se arate împotriva erorilor Satanei. Neprihănirea s-a confruntat cu nelegiuirea. Eroarea lui Satana a adus rebeliune, fricțiune și război. Așa a fost de când a început marea luptă și așa a fost de 6000 de ani pe planeta pământ. Legea neprihănită a lui Dumnezeu a existat din veșnicie. Această lege este cea care identifică păcatul. Citiți 1 Ioan 3:4; Romani 5:13; Tragedia veacurilor, 493; Mărturii vol. 8, 312; Harul uimitor al lui Dumnezeu, 40.

Când Adam și Eva au călcat legea ei au devenit păcătoși sub condamnarea morții. Imediat Isus a pășit între păcătos și pedeapsa călcării legii. Creatorul a devenit Recreatorul, Răscumpărătorul rasei căzute. O perioadă de har a fost oferită rasei umane astfel încât fiecare om să poată să aleagă să accepte proviziile Evangheliei. Libertatea de alegere este încă un aspect central în luptă și omul trebuie să aleagă între viață veșnică sau moarte veșnică. Pentru a asigura această perioadă de har,

Cristos ia locul omului căzut pentru ca noi să putem avea alegerea de a fi tratați cum merită El.

Hristos a fost tratat așa cum meritam noi, pentru ca noi să putem fi tratați așa cum merita El. El a fost condamnat pentru păcatele noastre, la care El n-a contribuit cu nimic, pentru ca noi să putem fi îndreptățiți prin neprihănirea Lui, la care noi n-am contribuit cu nimic. El a suferit moartea care era a noastră, ca noi să putem primi viața care era a Lui. "Prin rănilor Lui suntem tămăduiți." Viața lui Iisus, pag. 25

Să crezi și să înveți că Dumnezeu a îndreptățit întreaga rasă umană la Calvar fără consimțământul ei se opune chiar principiului libertății de alegere. Dacă Adam și Eva au fost îndreptățiți imediat după cădere fără consimțământul lor, atunci copiii lor au mai fost păcătoși? Și mai aveau nevoie să fie îndepărtați de la pomul vieții?

Dumnezeu a îngăduit acești 6000 de ani de mare controversă deoarece libertatea de alegere este esențială în a demonstra caracterul lui Dumnezeu. Caracterul lui Dumnezeu nu anulează dreptatea Sa și El învață clar că pedeapsa pentru păcat este moartea. Pedeapsa pentru călcarea legii lui Dumnezeu este la fel de imutabilă ca și protecția Sa pentru libertatea de alegere.

Deoarece Creatorul este Singurul care poate răscumpăra păcătoșii, Cristos Isus se oferă să ia pedeapsa care a aparținut de drept primilor noștri părinți. Nu numai că El poartă pedeapsa, El a coborât de asemenea până la nivelul păcătosului după ce 4000 de ani de păcat au decimat rasa umană. Citiți Viața lui Iisus, 49, 112, 117. El S-a supus să devină un embrion în pântecele Mariei, să sufere sărăcia, să cunoască foamea și setea, să fie persecutat, să fie ispitit în toate aspectele și să moară moartea unui criminal prin mâinile bisericii pe care a iubit-o. Ce iubire, ce iubire inegalabilă!

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu născut, ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Ioan 3,16.

Cristos a venit în lume să contraatace minciuna Satanei, că Dumnezeu a făcut o lege pe care oamenii nu pot să o țină. Luând umanitatea asupra Sa, El a venit pe acest pământ și printr-o viață de ascultare a arătat că Dumnezeu nu a făcut o lege pe care omul să nu o poată ține. El a arătat că este posibil pentru om să asculte în mod desăvârșit de lege. Aceia care îl acceptă pe Cristos ca Mântuitor al lor, devenind părtași ai naturii Sale divine pot să-l urmeze exemplul, trăind în ascultare de fiecare percept al legii. Prin meritele lui Cristos, omul va arăta prin ascultarea sa că se poate avea încredere în el în ceruri, că nu se va răzvrăti. Să-L cunoștii pe El, 114

Prin ascultarea Sa desăvârșită de legea Sa neprihănită, El ne-a oferit un exemplu de ținere perfectă a legii. În oferirea acestui exemplu, El nu a folosit o putere care să nu fie disponibilă omului pentru a o folosi. Citiți Viața lui Iisus, 664. Dacă noi alegem să primim proviziile Evangheliei avem acces la aceeași putere pe care Cristos a folosit-o pentru ascultare, dar dacă alegem să nu acceptăm proviziile oferite primim pedeapsa pentru păcatele noastre. Prin acceptarea proviziilor Evangheliei, noi primim Duhul Sfânt iar sfințirea începe chiar în momentul în care suntem îndreptățiți.

Printr-o alegere constantă de a păstra locuirea lăuntrică a Duhului Sfânt noi suntem ținute în experiența îndreptățirii și sfințirii. Prin puterea locuirii lăuntrice a Duhului Sfânt păcătosul pocăit continuă să-și dezvolte caracterul lui Cristos, din har în har și din slavă în slavă.

Caracterul nostru este singurul lucru pe care oricare din noi îl va lua pe lumea cealaltă.

Domnul are o mare lucrare care trebuie îndeplinită, iar cei care îi slujesc cu bunăvoința și credincioșia cea mai mare în viața aceasta, vor primi de la El moștenirea cea mai mare în viața viitoare. Domnul însuși își alege slujitorii și le încredințează zilnic, în diferite circumstanțe, o parte dificilă din planul Său de lucru. În fiecare străduință sinceră de a aduce la îndeplinire planul Său, Domnul își alege slujitorii nu pentru că sunt deja desăvârșiți, ci pentru că, printr-o legătură vie cu El, ei vor putea ajunge la desăvârșire.

Dumnezeu îi va accepta numai pe aceia care sunt hotărâți să atingă ținte înalte. El îi încredințează fiecărei ființe omenești responsabilitatea de a face tot ce poate mai bine. Tuturor oamenilor li se cere desăvârșirea morală. Nu ar trebui să micșorăm niciodată standardul neprihănirii, adaptându-l la tendințele noastre spre rău, cultivate sau moștenite. Trebuie să înțelegem că nedesăvârșirea caracterului este un păcat. Toate trăsăturile sfinte ale caracterului se află în Dumnezeu, ca un tot armonios și desăvârșit, și fiecare om, care îl primește pe Domnul Cristos ca Mântuitor personal, are privilegiul de a se afla în posesia acestor trăsături de caracter...

Domnul cere de la fiecare creștin o creștere a eficienței și o dezvoltare a capacităților în toate domeniile. Cristos ne-a răsplătit chiar prin sângele și suferința Sa, pentru a-și asigura slujirea noastră de bunăvoie. El a venit în lumea noastră, ca să ne ofere un exemplu cu privire la modul în care trebuie să lucrăm și cu privire la spiritul pe care trebuie să-l manifestăm în lucrarea noastră. Domnul dorește ca noi să cercetăm cele mai bune căi în vederea progresului lucrării Sale și a slavei numelui Său în lume, încununând slujirea noastră cu onoarea, devotamentul și dragostea cea mai mare dedicate Tatălui, care "atât de mult a iubit lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică" (Ioan 3,16).

Totuși Domnul Cristos nu ne-a asigurat că atingerea desăvârșirii caracterului este o lucrare ușoară. Un caracter nobil și armonios nu se moștenește. Și el nu se obține din întâmplare. Un caracter nobil se formează în urma eforturilor personale și prin meritele și harul Domnului Cristos. Dumnezeu ne dă talente, capacități intelectuale, iar noi ne formăm caracterul. Caracterul se formează prin lupte aspre și dureroase cu eul. Împotriva înclinațiilor ereditare rele trebuie dusă bătălie după bătălie. Va trebui să ne cercetăm cu atenție, în mod critic, și să nu permitem niciunei trăsături de caracter nefavorabile să rămână necorectată.

Nimeni să nu spună: "Eu nu îmi pot corecta defectele de caracter". Dacă ajungeți la această decizie, cu siguranță nu veți reuși să obțineți viața veșnică. Imposibilitatea

este legată de voința voastră. Dacă nu vreți, nu puteți birui. Adevărata dificultate izvorăște din degradarea inimii voastre nesfințite și din lipsa dispoziției de a vă supune conducerii lui Dumnezeu.

Aduceți-vă aminte că nu veți atinge niciodată un standard mai înalt decât acela pe care vi l-ați propus. Așadar, puneți-vă ținte înalte și pas cu pas, chiar printr-un efort chinuitor, prin sacrificiu și tăgăduire de sine, urcați până la capăt pe scara progresului. Nu lăsați să vă împiedice nimic...

Un caracter format în conformitate cu modelul divin este singura comoară pe care o putem lua din lumea aceasta în cea viitoare...

Ființele cerești vor conlucra cu oamenii ce caută cu o credință hotărâtă să atingă acea desăvârșire a caracterului, care se va exterioriza apoi prin fapte desăvârșite. Fiecărei persoane angajate în această lucrare, Domnul Cristos îi spune: Eu sunt la dreapta ta ca să te ajut.

Când cooperează cu voința lui Dumnezeu, voința omului devine atotputernică. Tot ce trebuie făcut ca urmare a poruncii Sale, poate fi adus la îndeplinire prin puterea Sa. Toate poruncile lui Dumnezeu transmit și puterea necesară pentru împlinirea lor. Parabolele Domnului Hristos, 330-333.

Da, îndreptățirea și sfințirea sunt obținute prin credință și sunt cu adevărat solia celui de-al treilea înger. Citiți Evanghelizează 190, 196. Experiența îndreptățirii și sfințirii în viața bisericii Sale va face o demonstrație lumii a ceea ce poate face Dumnezeu prin ființe umane căzute când ele aleg să asculte.

A spune că Dumnezeu a îndreptățit (a făcut dreptă) întreaga lume la Calvar înseamnă a contrazice chiar cuvintele Sale,

Isus a răspuns și l-a zis: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu. Ioan 3:3.

Capitolul 1 - 1888 distorsionat

Publicarea cărții Dincolo de credință de Jack Sequeira a adus aproape un lanț de circumstanțe necesitând formularea următoarei cărți.

Această carte va descrie pe scurt mai întâi planul Evangheliei așa cum este stabilit în Scripturi și explicat în Spiritul Profetic. Noi ne vom referi la câteva aspecte ale Evangheliei apoi vom stabili mesajul Evangheliei așa cum este adus de A.T. Jones și E.J. Waggoner. Apoi vom identifica câteva din îngrijorările pe care le-am găsit în cartea Dincolo de credință. Nu contează ceea ce orice om sau grup de oameni crede că este adevăr. Contează ceea ce credem în mod individual fiecare dintre noi. Este rugăciunea noastră ca în mod individual poporul lui Dumnezeu să accepte înțelesul adevărat al planului de mântuire și apoi să-l experimenteze și să-l proclame.

Trebuie să cunoaștem în mod individual condițiile prescrise de a intra în viața veșnică.... Nu putem lăsa aceste întrebări să fie soluționate pentru noi de mintea sau judecata altuia. Trebuie să cercetăm Scripturile cu atenție cu o inimă deschisă la primirea luminii și a mărturiilor adevărului. Nu putem încrede mântuirea sufletelor noastre slujitorilor, tradițiilor, autorităților omenești, sau pretențiilor. Trebuie să știm noi înșine ceea ce a spus Dumnezeu...Nu trebuie să fie studiul nostru care este opinia bărbaților sau a credinței populare sau ce au spus părinții. Nu ne putem încrede în vocea mulțimii dar vrem să știm care este vocea lui Dumnezeu, care este voia Sa descoperită...Domnul cere în mod pozitiv de la fiecare creștin o cunoaștere inteligentă a Scripturilor. Review & Herald, 8 martie 1887.

Scopul Evangheliei

Prin păcat, chipul lui Dumnezeu în om a fost alterat și șters aproape de tot; îi revine Evangheliei lucrarea de a reface ceea ce s-a pierdut și trebuie să coopereze cu divinitatea în lucrarea aceasta. Și cum putem veni în armonie cu Dumnezeu, cum vom primi asemănarea Sa dacă nu vom obține o cunoaștere a Sa? Este această cunoaștere că Cristos a venit în lume să ni se descopere. Mărturii pentru comunitate, vol. 5, 743.

Adevăratul scop al educației este de a reface chipul lui Dumnezeu în suflet. La început, Dumnezeu l-a făcut pe om după asemănarea Sa. L-a înzestrat cu calități nobile. Mintea sa era bine echilibrată și toate puterile ființei sale erau armonioase. Dar căderea și efectele ei au pervertit aceste daruri. Păcatul a acoperit și chiar a șters chipul lui Dumnezeu din om. Pentru aceasta a fost conceput planul mântuirii și o viață de har a fost dată omului. A-l aduce înapoi la desăvârșirea în care a fost creat la început este marele obiectiv al vieții - obiectivul care este peste toate celelalte.....Patriarhi și profeți, 595.

Există o știință a creștinismului pe care trebuie să fim stăpâni - o știință care este tot atât de adâncă, largă și înalta față de orice știință a oamenilor cum sunt cerurile de sus față de pământ. Mintea trebuie disciplinată, educată, pregătită; căci noi trebuie să slujim lui Dumnezeu în moduri care nu sunt în armonie cu înclinațiile înnăscute. Tendințele spre rău, ereditare și cultivate, trebuie biruite. Adesea, trebuie să renunțăm la educația și pregătirea de o viață pentru a putea deveni un elev în școala lui Hristos. Inimile noastre trebuie educate să devină statornice în Dumnezeu. Trebuie să ne formăm obiceiuri ale cugetului, care să ne permită să ne împotrivim ispitei. Divina vindecare, 453-454.

Scopul Evangheliei este de a reproduce caracterul lui Dumnezeu în omul căzut.

Capitolul 2 - Condițiile Evangheliei

Cu excepția unor cuvinte de legătură scurte și a câtorva comentarii, remarcile următoare sunt toate citate extrase din Spiritul Profetic: Sunt reguli date în Evanghelie (citiți Mărturii către predicatori, 192-193). Într-adevăr, Evanghelia pune înaintea noastră un standard înalt (citiți Mărturii pentru comunitate, vol. 5, 87-88).

Noi nu trebuie doar "să apreciem" Evanghelia (Review and Herald, 18 decembrie 1886) și "să dăm atenție pretențiilor Evangheliei" (Parabolele Domnului Hristos, 224), ci să "ne și supunem cerințelor Evangheliei." Mărturii pentru comunitate, vol.6, 96.

Străduiți-vă să intrați prin poarta cea strâmtă; pentru că, vă spun, mulți vor căuta să intre și nu vor fi în stare. Luca 13,24

Pocăință

"Pocăiți-vă și credeți Evanghelia." Marcu 1:15. Pocăința este asociată cu credința și este recomandată în Evanghelie ca esențială pentru mântuire. Citiți Review and Herald, 4 noiembrie 1990. În 1828, Noah Webster definea esențial: 2. Principii de bază sau constituente; ca esențiale ale religiei. 3. Punctul cel mai înalt; acela care este cel mai important.

Nu există mântuire fără pocăință. Niciun păcătos nepocăit nu poate crede cu inima sa la neprihănire. Pocăința este descrisă de Pavel ca o întristare de păcat evlavioasă, care "lucrează pocăință până la salvare de care nu te poți pocăi", 2 Corinteni 7:10. Această pocăință nu are în ea nimic de natura meritului, ci pregătește inima pentru acceptarea lui Cristos ca singurul Mântuitor, singura speranță a păcătosului pierdut. Solii alese, vol. 1, 365. Citiți la fel 353.

Evanghelia lui Cristos cere pocăință pentru păcat. Citiți Review and Herald, 3 septembrie 1901. Pocăința a fost considerată ca o "schimbare radicală a minții, duhului și acțiunii." Ibid., vol. 1, 393.

Ascultare

Nu oricine îmi spune: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerului; ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în cer. Matei 7:21

De aceea duceți-vă și învățați toate națiunile, învățându-le să țină toate câte v-am poruncit. Matei 28:19-20 Și chemând la El mulțimea, împreună cu ucenicii Săi, le-a spus: Oricine voiește să vină după Mine, să se dezică de el însuși și să-și ridice crucea și să Mă urmeze. Fiindcă oricine voiește să-și salveze viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine și pentru Evanghelie, acela și-o va salva. Marcu 8:34-35

Dar el trebuie să coopereze cu puterea divină și să depună efortul său omenesc să supună păcatul și să stea desăvârșit în Hristos. Fundamentele educației creștine, 429-430

Duhul lui Dumnezeu nu își propune să facă partea noastră nici în voință, nici în faptă....Pe măsură ce înclinăm voința noastră să se armonizeze cu voința lui Dumnezeu, harul lui Hristos este gata să coopereze cu agentul omenesc, dar nu va fi substitutul de a face munca noastră independent de acțiunea noastră de a rezolva și de a decide. În locurile cerești, 27

Evanghelia va fi predicată...în linii clare arătând că ascultarea este condiția câștigării vieții veșnice. Comentariul biblic Adventist de ziua a șaptea, vol. 7, pag. 972.

Evanghelia solicită ascultarea noastră ca răspuns la iubirea lui Dumnezeu așa cum a fost arătată la cruce. În capitolul 10 din Romani, Pavel vorbește despre "Evanghelia păcii." (Scriptura învață, "Mare pace au cei ce iubesc legea Ta.") În versetul 16, Pavel exclamă despre vechiul Israel, "Dar nu toți au ascultat Evanghelia." În această plângere despre vechiul Israel este adevărul că Evanghelia solicită ascultare.

În flacăra focului, dând pedeapsă celor ce n-ascultă de Dumnezeu și nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos. 2 Tesaloniceni 1:8

Dumnezeu solicită ascultare nu pentru scopul de a-și arăta autoritatea Sa ci pentru ca noi să devenim una cu El în caracter. Vom descoperi în Dumnezeu attributele caracterului necesare pentru a forma caractere după înfățișarea Sa. Noi trebuie să ne formăm caractere care sunt în armonie cu divinitatea. Astfel, naturile noastre devin spiritualizate în fiecare aspect. Mărturii speciale, serie B, nr.7, pag. 7.

Ascultarea este primul preț al vieții veșnice. Materiale 1888, 1477.

Condițiile Evangheliei

Credință

Și fără credință este imposibil a plăcea Lui, fiindcă cel ce vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că este răsplătitorul celor ce-L caută cu sârguință. Evrei 11:6

Mesajul Evangheliei proclamat de ucenicii lui Cristos.....pune înaintea oamenilor speranța, prin credință și ascultare de a împărtăși moștenirea sfinților în lumină. Parabolele Domnului Hristos, 226-227.

Predare

Adăugat la pocăință, credință și ascultare, "Evanghelia cere....consacrare fără rezerve lui Dumnezeu." Review and Herald, 12 aprilie, 1887. Când pocăința și ascultarea noastră sunt complete astfel încât Cristos locuiește în noi, atunci "Evanghelia....trebuie să fie însușita așa cum mlădița își însușește hrana în sevă." Review and Herald, 8 ianuarie 1889. Prin puterea lui Cristos, Evanghelia poate și trebuie să fie "trăită," Slujirea medicală, 236, și "practicată." Ibid., 23.

Mântuirea a fost oferită fiecărui om care va răspunde proviziilor, termenilor și condițiilor conținute în Evanghelie. Cristos Și-a predat făptura Sa divină pentru veșnicie; apoi S-a unit cu carnea păcătoasă prin întrupare, și apoi a murit moartea păcătoșului pentru a răscumpăra umanitatea căzută. Dar mântuirea oferită omenirii datorită acestor acțiuni este eficientă doar când păcătosul răspunde la proviziile oferite și întrunește condițiile expuse în Evanghelie. Dacă Evanghelia era

necon condiționată, Isus nu ar mai fi trebuit să moară. Moartea Sa nu a demonstrat doar iubirea divină, dar a și întărit legea divină. Planul Evangheliei este îmbinarea perfectă între milă și dreptate.

Această religie ușoară care face lumină din păcat și care se bazează întotdeauna pe iubirea lui Dumnezeu pentru păcătos încurajează păcătosul să creadă că Dumnezeu îl va salva în timp ce el continuă în păcat și știe că este păcat. Astfel fac mulți din cei care susțin că cred adevărul prezent. Adevărul este ținut afară din viața lor și acesta este motivul pentru care nu mai are putere de a convinge și converti sufletul. Trebuie să fie o sfortare a fiecărui nerv și duh și mușchi de a părăsi lumea, obiceiurile, practicile și manierele ei....Dacă elimini păcatul și exerciți credința vie, bogățiile binecuvântărilor cerești vor fi ale tale. Solii alese, vol.3, 155

Capitolul 3 - Neprihănirea prin credință

Umanitatea este bineînțeleles incapabilă de una singură să întrunească condițiile conținute în Evanghelie. Omul poate întruni condițiile Evangheliei doar răspunzând chemării Duhului Sfânt și primind neprihănirea care este a credinței. A primi și a menține această neprihănire este cea mai mare nevoie a omului.

Dar căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Sa. Matei 6:33

Neprihănirea înseamnă să faci fapte drepte, Citiți 1 Ioan 3:7. Credința care produce fapte drepte este singura credință adevărată. Citiți Galateni 5:6. O înțelegere adevărată a credinței și neprihănirii nu poate fi separată de fapte. Faptele reprezintă experiența unui om, fie bună, fie rea. De aceea, neprihănirea pe care omul o primește prin procesul dublu de îndreptățire și sfințire este la bază un termen folosit pentru a descrie o experiență. La fel, îndreptățirea și sfințirea sunt cel mai bine înțelese când sunt văzute prin experiență.

Credința care îndreptățește întotdeauna produce mai întâi pocăință adevărată și apoi fapte bune care sunt fructul acelei credințe. Nu există nicio credință mântuitoare care nu produce fruct bun. Dumnezeu L-a dat pe Cristos lumii noastre pentru a deveni substitutul păcătosului. În momentul în care credința adevărată în meritele sacrificiului ispășitor costisitor este exercitată pretinzându-L pe Cristos ca un Mântuitor personal, în acel moment păcătosul este îndreptățit înaintea lui Dumnezeu pentru că este iertat. Solii alese, vol. 3, 195.

Păcătoșii pot fi îndreptățiți de Dumnezeu doar când El le iartă păcatele, îndepărtează pedeapsa pe care o merită și îi tratează ca și cum ar fi într-adevăr drepti și nu ar fi păcătuit primindu-i în favoarea divină și tratându-i ca și cum ar fi neprihăniți. Ei sunt îndreptățiți doar prin neprihănirea atribuită a lui Cristos. Ibid., 194.

Calvarul nu înseamnă îndreptățire. Calvarul este locul unde posibilitatea îndreptățirii a fost asigurată. Moartea lui Cristos nu este îndreptățire, este prețul infinit plătit astfel încât omul să poată primi îndreptățire. A crede doar că Isus a murit pentru păcatele lumii nu îndreptățește. Dracii cred și tremură. Pentru a fi îndreptățit trebuie

să credem și să împlinim condițiile incluse în planul de mântuire. Un păcătos este îndreptățit de Dumnezeu când se pocăiește de păcatele sale. Ibid., 193.

O cunoaștere a lui Cristos nu va valora nimic, decât dacă devenim ca El în caracter.... Cristos nu ne este de niciun folos decât dacă ia chip în noi, nădejdea slavei. Și să-L cunosc pe El, 107.

Îndreptățire și sfințire sunt termeni care definesc și ilustrează experiența neprihăririi în credincios. Amândouă sunt lucrarea lui Dumnezeu prin Duhul Său dar amândouă necesită cooperarea credinciosului. Fiecare termen descrie un aspect diferit al procesului total de neprihănire prin credință.

Nu există creștini vii decât dacă au o experiență zilnică în lucrarea lui Dumnezeu și practică zilnic tăgăduirea sinelui, purtând cu bucurie crucea și urmându-l pe Cristos. Fiecare creștin va avansa zilnic în viața duhovnicească. Pe măsură ce avansează către desăvârșire el experimentează o convertire la Dumnezeu în fiecare zi; și această convertire nu este completă până când ajunge la desăvârșirea caracterului creștin, o pregătire întreaga pentru atingerea finală a nemuririi. Mărturii vol. 2, 505

Pentru a începe experiența neprihăririi prin credință, un credincios trebuie să împlinească condițiile pocăinței, predării, credinței, mărturisirii și ascultării. Când un om împlinește aceste condiții așa cum sunt ilustrate în povestea fariseului și vameșului (citiți Luca 18: 9-14), el este în acel moment îndreptățit. Îndreptățirea este o descriere a "atitudinii" pe care un credincios trebuie să o aibă pentru a primi iertarea pentru păcatele sale. Această atitudine trebuie menținută continuu dacă cineva vrea să rămână îndreptățit. Din momentul în care condițiile îndreptățirii sunt împlinite de un om începe și sfințirea. Sfințirea este creșterea în sfințenie a unei persoane. Fără atitudinea de umilință care permite îndreptățirea, sfințirea nu poate fi reținută. Îndreptățirea descrie atitudinea pe care un om trebuie să o aibă pentru a primi neprihănirea în timp ce sfințirea este experiența care vine cu primirea Duhului Sfânt în viața credinciosului. Sfințirea este principiul "privind suntem schimbați." Este imposibil să-L ai pe "Cristos în tine" fără să devii "asemenea chipului Fiului."

Iertarea lui Dumnezeu nu este doar un act juridic prin care ne eliberează de condamnare. Nu este doar iertare pentru păcat ci și recuperare din păcat. Este potopul de iubire răscumpărătoare care transformă inima. David a avut o concepție adevărată despre iertare când s-a rugat, "Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule; și înnoiește un duh drept în mine." Psalmul 51:10. Și din nou el spune, "Cât de departe este răsăritul de apus, atât de departe a mutat El fărădelegile noastre de la noi." Psalmul 103:12. Cugetări de pe muntele fericirilor, 114.

Îndreptățirea și sfințirea sunt obținute de credincios prin credință și amândouă trebuie să fie prezentate simultan pentru ca experiența neprihăririi să existe în viața credinciosului.

Când prin pocăință și credință Îl acceptăm pe Cristos ca Mântuitor al nostru, Domnul ne iartă păcatele noastre și îndepărtează pedeapsa prescrisă pentru călcarea legii.

Păcătosul stă atunci înaintea lui Dumnezeu ca o persoană dreaptă; el intră în favoarea Cerului și prin Duhul are părtășie cu Tatăl și cu Fiul. Apoi, mai este încă o lucrare care trebuie îndeplinită și aceasta are o natură progresivă. Sufletul va fi sfințit prin adevăr. Și aceasta este îndeplinită prin credință. Căci doar prin harul lui Cristos pe care îl primim prin credință, caracterul poate fi transformat. Solii alese, vol. 3, 191.

Dumnezeu cere predarea completă a inimii înainte ca îndreptățirea să poată avea loc; și pentru ca omul să rețină îndreptățirea trebuie să fie ascultare continuă prin credință activă, vie care lucrează prin dragoste și curăță sufletul. Ibid., vol. 1, 366.

Atunci neprihănirea prin credință este să menții atitudinea vameșului care îl aduce pe Duhul Sfânt în inima cuiva și îi permite lui Dumnezeu să trăiască viața Sa în credincios. Provizia pentru această experiență care se întâmplă în viața unui păcătos este Evanghelia.

Capitolul 4 - Ținta Evangheliei

Evanghelia veșnică nu reprezintă unul sau două adevăruri izolate, subliniate în mod exagerat. Este suma totală a întregului adevăr. Evanghelia este puterea lui Dumnezeu iar puterea lui Dumnezeu este adevărul iar adevărul este Cuvântul lui Dumnezeu. Toate acestea (Evanghelia, puterea lui Dumnezeu, adevărul, Cuvântul lui Dumnezeu) sunt cele care sfințesc pe credincios.

Evanghelia din Vechiul și Noul Testament nu trebuie contemplată dintr-un singur aspect îngust așa cum o văd unul sau doi oameni. Cât de adâncă, cât de îngusta, cât de extinsă este Evanghelia! Mărturii speciale către pastori, serie A, 115.

Evanghelia este planul mântuirii. Review and Herald, 28 martie 1912.

În viață și învățare, Isus era Evanghelia. Și să-L cunosc pe El, 97.

Cuvântul adevărului, "Stă scris" este Evanghelia pe care trebuie să o predicăm. Mărturii pentru comunitate, vol. 6, 19.

"Evanghelia include reforma sănătății în toate fazele ei," Slujirea medicală, 259, și reforma în îmbrăcăminte, Mărturii pentru comunitate, vol. 6, 96. De asemenea, include învățătura că "a doua venire a lui Cristos este aproape." Parabolele Domnului Cristos, 226-228

Astfel, cu tot ce am în mine, sunt gata să vă predic și vouă Evanghelia, celor din Roma. Fiindcă nu îmi este rușine de Evanghelia lui Cristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede; întâi a iudeului și de asemenea a greului. Romani 1:15-16.

Evanghelia este numită puterea lui Dumnezeu pentru mântuire deoarece doar Dumnezeu poate face adevărul o putere care sfințește sufletul. Comentariu Biblic Adventist de Ziua a Șaptea, vol. 7, 940.

Încă o dată scopul Evangheliei este de a reproduce imaginea lui Dumnezeu în om. Evanghelia este planul creat pentru a împlini acel scop și conține condiții și termeni. Când omul acceptă acești termeni și aceste condiții, el intră în experiența dublă a îndreptării și sfințirii, aducând chiar neprihănirea lui Dumnezeu în viața sa. Acea neprihănire, care este prin credință, prin har este demonstrată de faptele sau roadele pe care omul le arată prin puterea locuirii lăuntrice a Duhului.

Prin puterea Duhului Sfânt chipul moral al lui Dumnezeu trebuie să fie desăvârșit în caracter. Trebuie să fim transformați total asemenea lui Cristos. Mărturii către slujitori, 506.

Acest plan al Evangheliei care este destinat să îplinească această experiență neprihănită în viața credinciosului se găsește nu doar în câteva doctrine izolate, ci în tot adevărul descoperit. Scopul acestui plan, de a reproduce chipul lui Dumnezeu în om este tema centrală a tuturor Scripturilor. Atât planul cât și scopul reprezintă Evanghelia veșnică. Trebuia să fie stabilit mai proeminent înaintea poporului lui Dumnezeu planul și scopul pentru care Dumnezeu i-a ridicat pe A.T. Jones și E.J. Waggoner. Vom vorbi acum puțin despre această solie.

Capitolul 5 - Jones, Waggoner și 1888

Domnul, în marea Sa milă a trimis un mesaj foarte prețios poporului Său prin prezbiterii Waggoner și Jones. Această solie avea să aducă mai proeminent înaintea lumii Mântuitorul înălțat, jertfa pentru păcatele lumii întregi. Aceasta prezenta îndreptățirea prin credința în Siguranța; îi invita pe oameni să primească neprihănirea lui Cristos care se manifestă prin ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu. Mulți L-au pierdut din vedere pe Isus. Ei aveau nevoie ca ochii lor să fie direcționați către persoana Sa divină, meritele Sale și iubirea Sa neschimbătoare față de familia omenească. Toată puterea este dată în mâinile Sale ca să poată da daruri bogate oamenilor, împărțind darul neprețuit al neprihănilor Sale proprii agentului omenesc neajutorat. Aceasta este solia pe care Dumnezeu a poruncit să fie dată lumii. Este a treia solie îngerească care trebuie proclamată cu voce tare și însoțită de revărsarea Duhului Său într-o măsură bogată. Materiale 1888, 1336-1337.

Să analizăm această declarație pe scurt,

1. Trebuia să aducă mai proeminent pe Mântuitorul înălțat înaintea lumii prin experimental biruinței asupra păcatului în viața credinciosului.
2. Jertfa pe care Cerul a făcut-o pentru a recupera rasa umană din păcat trebuia să fie înălțată înaintea lumii. Jertfa nu includea doar predarea de către Cristos a laturii omniprezente din divinitatea Sa în schimbul formei și naturii oamenilor căzuți ci și jertfa locuirii printre oamenii căzuți și supunându-Se morții pe Cruce.
3. Trebuia să prezinte îndreptățirea prin credință care produce neprihănire în viața credinciosului.
4. Trebuia să proclame că prin puterea lui Cristos legea poate fi ținută de umanitatea căzută.

5. A treia solie îngerească era cea care însoțită de ploaia târzie se va transforma în mesajul mării strigări.

Mesajul salvator pentru suflet, a treia solie îngerească este solia care trebuie dată lumii. Poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus sunt amândouă importante, imens de importante și trebuie date cu forță și putere egale. Prima parte a soliei a fost dată destul de mult, a doua parte ocazional. Credința lui Isus nu este înțeleasă. Trebuie să vorbim despre aceasta, să o trăim, să ne rugăm pentru ea și să-i educăm pe oameni să aducă această parte a soliei în viețile lor de acasă. "Să aveți această minte în voi, care era și în Cristos Isus." (Filipeni 2:5). Solii alese, vol. 3, 184

O explicație simplă a soliei lui Jones și Waggoner este biruința asupra păcatului. Ei au prezentat o imagine puternică a lucrării lui Cristos în noi și pentru noi. Ei au prezentat puterea veșnică pe care Isus o face disponibilă tuturor celor care vor profita de ea. Domnul a deschis Scripturile acestor frați și ei au recunoscut Evanghelia prin întreaga Biblie. Este o poziție greșită că prezentările lor nu mai sunt relevante. Soliile lor sunt încă puternice și profunde ca și acum 100 de ani. Dar, deși ei au dus aceste adevăruri către noi înălțimi și profunzimi ale înțelegerii, ei au prezentat o solie care se baza pe Biblie și pe Spiritul Profetic.

Mi s-a adresat întrebarea, ce părere aveți despre această lumină pe care acești bărbați [A.T. Jones și E.J. Waggoner] o prezintă? Ei bine, eu v-o prezint de patruzeci și cinci de ani încoace - șarmul inegalabil al lui Cristos. Aceasta este ceea ce am încercat să prezint înaintea minților voastre. Manuscript Releases, vol. 1, 142. Amândoi au căzut și a venit un moment când solia lor nu se mai potrivea cu adevărul. Dar înainte de timpul acela solia lor a fost sigură și importantă. Scrierile lor nu trebuie înțelese la nivelul scrierilor profetice, ci profetul a susținut solia lor într-un mod așa de puternic astfel încât a ignora contribuțiile lor este la fel cu a nu lua în considerare Spiritul Profetic.

Nu infailibil

Cred fără nicio îndoială că Dumnezeu a dat adevăr prețios la timpul potrivit fraților Jones și Waggoner. Îți consider eu infailibili? Spun eu că ei nu vor face o declarație sau vor avea o idee care nu poate fi contrazisă sau care nu poate fi greșită? Spun eu așa? Nu, eu nu spun nimic de genul acesta. Și nu spun aceasta despre niciun om din lume. Dar eu spun că Dumnezeu a trimis lumină și să fiți atenți cum o tratați. Dorim adevărul așa cum este în Isus. Materiale 1888, 565.

Când luăm în considerare lucrarea Israelului modern și aceea a Israelului antic putem compara lucrarea lui Ellen White cu aceea a lui Moise; și a lui Jones și Waggoner și solia lor ca antitipul modern al lui Iosua și Caleb. Ambele solii, atât cea veche cât și cea modernă au fost respinse. Ambele solii au proclamat puterea lui Dumnezeu de a elibera. Ambele respingeri au prelungit timpul în pustie.

O solie respinsă

S-ar putea să rămânem aici în această lume pentru mai mulți ani datorită nesupunerii așa cum au făcut-o copiii lui Israel; dar de dragul lui Cristos, poporul Său nu ar trebui să adauge păcat după păcat acuzându-L pe Dumnezeu de consecința propriului lor curs greșit de acțiune. Evanghelizare, 696.

Dumnezeu a dat fratelui Jones și fratelui Waggoner o solie pentru popor. Voi nu credeți că Dumnezeu l-a susținut, dar El le-a dat lor lumină prețioasă și solia lor a hrănit poporul lui Dumnezeu. Când respingeți solia adusă de acești bărbați, îl respingeți pe Cristos, Dătătorul soliei. Materiale 1888, 1353.

Ei nu au știut că Dumnezeu i-a trimis pe acești tineri, prezbiterii Jones și Waggoner pentru a le aduce un mesaj special pe care l-au ridiculizat și l-au sfidat, nedându-și seama că inteligențele cerești îi priveau și înregistrau cuvintele lor în cărțile cerului. Ibid., 1043.

Informațiile care urmează sunt toate din Materiale 1888 excepție făcând unde sunt notate altfel. Ele luminează semnificația soliei pe care au adus-o.

O lucrare specială

Prezbiterilor Jones și Waggoner le-a fost dată o lucrare specială de făcut pentru aceste zile din urmă. 1395.

El a dat acestor bărbați [A.T. Jones și E.J. Waggoner] o lucrare de făcut și un mesaj de dat care este adevăr prezent pentru acest timp. Ei știau că oriunde ajunge acest mesaj roadele sale sunt bune. O vigoare și o energie vitală sunt aduse în biserică și acolo unde este acceptată solia speranța, curajul și credința răsar pe fețele tuturor acelora care își deschid ochii să vadă, înțelegerea să observe și inimile să primească marele tezaur al adevărului. 228

Solia Laodicea

Solia dată nouă de frații A.T. Jones și E.J. Waggoner este solia lui Dumnezeu către biserica Laodiceei și vai de oricine susține că crede adevărul și totuși nu reflectă altora razele date de Dumnezeu. 1052.

Solia judecății de cercetare

Dacă ai fi mers în lumină, ai fi băut din cupa plină de vinul adevărului care a fost ținută la buzele tale; dar nu, tu ai fost doar parțial în armonie cu lucrarea pe care frații Jones și Waggoner, sub călăuzirea lui Dumnezeu au făcut-o în a aduce biserica să înțeleagă starea lor adevărată și să intre la cina pregătită pentru ei. Cele mai bogate binecuvântări din ceruri au fost oferite, dar așa cum sunt reprezentați în pildă, mulți s-au agățat de îmbrăcămintea lor veche de cetățean, neacceptând îmbrăcămintea pregătită pentru ei de Domnul Isus Cristos. 1137.

Solia mării strigări

O lipsă de voință în a renunța la ideile preconcepute și în a accepta acest adevăr, a fost la baza unei mari părți din opoziția manifestată la Minneapolis împotriva soliei Domnului prin frații Waggoner și Jones. Stărnind acea opoziție, Satana a reușit în a alunga de la poporul nostru într-o mare măsură, puterea specială a Duhului Sfânt pe care Dumnezeu tânjea să le-o împartă. Vrajmașul i-a împiedicat să obțină acea eficiență care ar fi putut fi a lor în ducerea adevărului lumii așa cum apostolii l-au proclamat după ziua Cincizecimii. Lumina care trebuie să lumineze pământul întreg cu slava sa a fost respinsă și prin faptele propriilor noștri frați a fost în mare măsură ținută departe de lume. 1575.

Domnul l-a ridicat pe fratele Jones și pe fratele Waggoner să proclame lumii o solie pentru a pregăti un popor să stea în ziua lui Dumnezeu. Lumea duce lipsa unei lumini suplimentare care să vină asupra lor, pe Scripturi, - o proclamare în plus a principiilor purității, umilinței, credinței și neprihăririi lui Cristos. Aceasta este puterea lui Dumnezeu spre mântuirea fiecăruia care crede. Mulți vor fi mișcați și umiliți. După o vreme vor bea din apele vieții. Isus S-a intitulat El Însuși: pâinea vieții: "Eu sunt pâinea vie care a coborât din cer; dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi pentru totdeauna; și pâinea pe care, de asemenea, o voi da eu este carnea mea, pe care o voi da pentru viața lumii." Ioan 6:51. 1814-1815.

Am prezentat aici acreditările soliei și lucrării lui Jones și Waggoner. Noi sprijinim solia pe care au adus-o acestei biserici în timp ce ei și-au menținut drumul lor cu Domnul. Problema care a apărut în prezent nu este conținutul soliei lor, ci o interpretare greșită a soliei lor de către cei care pretind că au cea mai mare profunzime a acelei solii.

Datorită acestei prejudecăți, pe măsură ce ne referim la cartea Dincolo de credință trebuie să recunoaștem că teoriile din carte au fost puternic susținute de către Comitetul de Studiu al Soliei 1888. Pentru a ne adresa problemelor din carte trebuie să ne adresăm problemelor din interiorul Comitetului de Studiu al Soliei 1888. De aici înainte în acest articol ne vom referi la aceste probleme teologice ca noua viziune.

Capitolul 6 - Noua viziune

Când se uită cineva la o pânză de păianjen simetrică este imposibil să-și dea seama locul exact unde păianjenul a început să-și țese pânza. La fel, când ne referim la noua viziune este imposibil să știm ce premisă greșită s-a dezvoltat mai întâi și care a fost creată pentru a o sprijini pe ultima și așa mai departe. Vom începe astfel să demonstrăm problemele care noi le vedem în noua viziune din ce pare a fi consecința logică a acestei teologii deși nu putem fi siguri ce premisă din noua viziune a fost mai întâi.

Înainte de a începe, să spunem ferm că noi credem că motivațiile fiecăruia implicat în propagarea acestei noi viziuni sunt curate, dar de asemenea, noi considerăm că concluziile lor sunt greșite. Având aceste fapte în minte, să începem cu cei doi Adami.

Cei doi Adami

Noua viziune ia pasajul din Romani 5 și 1 Corinteni 15 care se ocupă cu Adam și cu Cristos și dezvoltă o ilustrație tip-antitip care pune baza înțelegerii ei asupra îndreptăririi. În sprijinul poziției lor, ei se referă la scrierile și predicile lui Jones și Waggoner și chiar ale lui W.W. Prescott. Nu găsim nicio greșală în ceea ce privește tipul-antitipul biblic al celor doi Adami, nici nu avem vreo problemă cu viziunea lui Jones, Waggoner sau Prescott asupra celor doi Adami. Vedem însă un defect fundamental în analiza noi viziuni asupra acestui adevăr. Noua viziune face câteva observații tip și antitip corecte asupra celor doi Adami. Ele sunt după cum urmează; Adam este primul Adam, Cristos este al doilea Adam.

Adam a adus păcat, moarte, condamnare tuturor printr-un unul, era pământesc.

Cristos a adus neprihănire, viață, îndreptățire tuturor printr-unul, era spiritual.

Observați în această ilustrație tip-antitip că uneori antitipul împlinește tipul printr-un contrariu adică păcat-neprihănire; moarte-viață; condamnare-îndreptățire; pământesc-spiritual. Dar uneori, antitipul împlinește tipul cu o înțelegere adică tuturor - tuturor; printr-un singur om - printr-un singur om. Suntem de acord cu această analiză până la acest punct. Vom vedea acum unde nu suntem de acord și vom începe să demonstrăm unde conduce acest dezacord.

Susținătorii noii viziuni învață în mod corect că niciun om nu are alegerea de a face sau a nu face parte din arborele genealogic al primului Adam. Noi ne putem descoperi toți legătura cu Adam fără nicio alegere din partea noastră. De aceea, ei concluzionează că toți oamenii sunt în al doilea Adam fără nicio alegere de-a lor proprie. Într-o ilustrație tip și antitip noi trebuie să demonstrăm împlinirea corectă bazată pe dovadă. Nu există nicio dovadă care să demonstreze că, doar pentru că nu am putut să alegem să ne naștem în primul Adam, de aceea nu putem să alegem decât să fim în al doilea Adam. Uneori împlinirea confirmă; uneori este contrariul. Noua viziune consideră că toți oamenii sunt în Cristos fără nicio alegere de-a lor. Noi credem că acest concept este direct opus Bibliei, Spiritului Profetic și învățăturilor lui Jones, Waggoner și Prescott. Noi credem că a fi în Cristos, al doilea Adam este ceva ce un om alege și când alege să fie născut din nou este o făptură nouă în Cristos Isus. Aceasta este nașterea despre care Isus îi vorbea lui Nicodim. Să luăm următoarele:

Isus a răspuns și I-a zis: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu. Ioan 3:3

Isus a răspuns: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă cineva nu este născut din apă și din Duh, nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu. Ioan 3:5

În acest punct, noua viziune împarte îndreptățirea în două faze. Prima se numește legală sau forensică, iar a doua experiența îndreptățirii prin credință.

Ei construiesc această idee de a fi în mod legal în Cristos lucrând cu natura colectivă

a lui Adam și a celui de-al doilea Adam, Cristos. Ei arată că Dumnezeu îi vede pe toți oamenii în Adam dintr-un punct de vedere colectiv și la fel El îi vede pe toți oamenii în Cristos dintr-un punct de vedere colectiv. Înainte de a ne ocupa cu următoarea ramificație a acestei poziții care reprezintă cele două faze ale îndreptării, să ne referim la un exemplu clasic pe care ei îl folosesc pentru a descrie această natură colectivă a omului. Ei se referă la Geneza 25:23 care spune:

Și Domnul I-a spus: Două națiuni sunt în pântecele tău și două feluri de popoare se vor separa din adâncurile tale; și un popor va fi mai tare decât celălalt popor; și cel mai în vârstă va sluji celui mai tânăr.

Ei folosesc acest text și altele pentru a demonstra că Dumnezeu recunoaște pe toți descendenții unui om doar uitându-se la om. Noi suntem de acord, dar ceea ce ei nu fac cu acest verset este foarte important și este o orbire continuă prin evaluarea lor asupra conceptului biblic colectiv. Aceasta afectează teologia lor la fiecare pas. Ceea ce ei nu înțeleg este că Dumnezeu a văzut două națiuni în Rebeca, dar nu a văzut descendenții lui Iacob în familia lui Esau și nici descendenții lui Esau în familia lui Iacob. Ambii bărbați au reprezentat familii diferite. La fel este povestea celor doi Adami, care reprezintă două familii iar Dumnezeu are abilitatea de a vedea cine vor fi descendenții primului sau celui de-al doilea Adam. Dar în această ilustrație tip-antitip nu putem face nicio alegere să fim în primul Adam, dar trebuie să alegem să fim în cel de-al doilea.

Argumentul noii viziuni asupra acestui punct afirmă că, deoarece păcatul primului Adam i-a atins pe toți oamenii de aceea neprihănirea celui de-al doilea Adam îi atinge pe toți oamenii. Al doilea Adam

îi atinge pe toți oamenii dar nu cu îndreptărire. Viața și moartea lui Cristos oferă o viață de har pentru toți oamenii pentru ca ei să poată alege să intre în genealogia celui de-al doilea Adam prin proviziile Evangheliei sau să poată alege să stea în genealogia primului Adam. Cristos îi atinge în mod clar pe toți oamenii cu o perioadă de har astfel încât ei să poată alege să se nască din nou ca niște copii ai lui Dumnezeu și să nu mai rămână ca niște copii ai Satanei, dar această perioadă de har nu reprezintă îndreptărire. Biblia și Spiritul Profetic definesc acest dar oferit de Cristos tuturor oamenilor ca har și nu îndreptărire. Aici începe să se vadă diferența între susținătorii noii viziuni și cei ai îndreptării biblice.

Capitolul 7 - Două faze ale îndreptării

Această credință că toți oamenii sunt în Cristos deschide ușile altor probleme în noua viziune. Una din ele este că îndreptățirea constă din două faze. Prima fază este îndreptățirea legală sau forensică,, pe care o primesc toți, iar a doua fază este experiența îndreptării care este primită la nașterea din nou. Bineînțeles că există pasaje în Biblie, Spiritul Profetic și învățăturile lui Jones și Waggoner care vorbesc despre actul legal realizat la Calvar; dar dovada demonstrează că acțiunea legală este eficientă numai când păcătosul răspunde condițiilor legate de Evanghelie. Pocăința este singura cale prin care păcătosul poate primi îndreptărire și a crede că suntem îndreptățiți în timp ce suntem încă în păcatele noastre contrazice o mulțime de

pasaje din Inspirație.

Ține-te departe de orice lucru fals; și pe cel nevinovat și pe cel drept nu îl ucide, pentru că nu voi declara drept pe cel stricat. Exodul 23:7

Mântuire actuală, necondiționată

Noua viziune crede că o primă parte a "celeia mai prețioase solii" așa cum a fost adusă de Jones și Waggoner a fost descoperirea acestei îndreptări în două faze. Este desigur ciudat că, în timp ce pretendem că, în esență această îndreptare în două etape este centrul prezentărilor lui Jones și Waggoner, nu avem nicio predică sau articol de oricare dintre acești domni sau de Ellen White care să se refere și să clarifice în mod specific această poziție. Cineva ar crede că, dacă era solia care trebuia să lumineze pământul cu slava sa, ar trebui să vedem unele prezentări specifice pe acest subiect. În schimb, ceea ce este adus în față de la Jones, Waggoner, Ellen White și Prescott pur și simplu nu susține ideea când este citită în context.

Noua viziune învață că această primă fază, îndreptarea legală, forensică mântuiește în fapt și necondiționat fiecare persoană în timp ce ei sunt încă păcătoși. Ei consideră că atunci când păcătosul înțelege că Cristos l-a îndreptat și mântuit deja în fapt și necondiționat, îl va copleși cu o așa înțelegere a iubirii lui Dumnezeu astfel încât îi va schimba inima. În legătură cu această mântuire necondiționată, ei consideră că atunci când păcătosul înțelege că Cristos a murit deja a doua moarte în locul său, inima sa va fi așa de înmuiată de acea manifestare a iubirii agape a lui Dumnezeu încât este de fapt mai ușor să fii mântuit decât pierdut.

Nu vrem să relatăm povestea crucii și a iubirii descoperite acolo dar credem că Dumnezeu folosește acea întâmplare să cheme sau să atragă pe păcătos la El Însuși și apoi îl îndreptățește. Noi considerăm că chemarea lui Dumnezeu este necondiționată dar mântuirea și îndreptarea sunt condiționate.

Chemând, atrăgând sau îndreptând?

Noua viziune consideră că în viața și moartea lui Cristos toți oamenii au fost mântuiți în fapt și necondiționat până când ei refuză Duhul Sfânt și sunt pierduți. Ei îi văd pe toți oamenii ca mântuiți în Cristos, în timp ce Biblia și Spiritul Profetic vorbesc despre lume ca nemântuită.

N-ar trebui noi ca popor prin întâlnirile noastre de afaceri, prin atitudinea noastră către o lume nemântuită, să dăm o mărturie chiar mai clară și mai decisivă decât cea dată de noi în urmă cu douăzeci sau treizeci de ani? Mărturii pentru comunitate, vol. 7, 54.

Solia celui de-al treilea înger din Apocalipsa 14 trebuie să fie proclamată acum nu numai în ținuturile îndepărtate ci și în locurile neglijate din apropiere unde locuiesc mulțimi neavertizate și nemântuite. Dumnezeu cheamă pe poporul Său în acest timp

la o lucrare mult întârziată. Review and Herald, 7 aprilie 1910.

Nu numai că Dumnezeu vede lumea ca nemântuită dar solia celui de-al treilea înger vede de asemenea pe oameni ca nemântuiți. Noua viziune ia o perspectivă opusă acestora și învață că toți oamenii sunt de fapt mântuiți. Ei învață că, deoarece Cristos a fost al doilea Adam ceea ce El a împlinit este de fapt un fapt împlinit în sensul că toți oamenii sunt în al doilea Adam și deci în Cristos. Adevărul este că nicio persoană nemântuită nu este în Cristos căci cei nemântuiți nu sunt în Cristos. Să considerăm următoarele:

Două faze ale îndreptării

Neglijarea religiei din cămin, neglijarea de a-ți învăța copilul este cea mai neplăcută lui Dumnezeu. Dacă vreunul din copiii voștri ar fi în râu, zbatându-se printre valuri și în pericol iminent de înec ce agitație ar fi! Ce eforturi s-ar face, ce rugăciuni s-ar înălța, ce entuziasm s-ar manifesta pentru a salva viața omenească! Dar aici sunt copiii voștri fără Cristos, sufletele lor nemântuite. Poate că ei sunt chiar nepoliticoși și necurtenitori, un reproș la adresa numelui de Adventist. Ei pier fără speranță și fără Dumnezeu în lume și voi sunteți nepăsători și nepreocupați. Mărturii pentru comunitate, vol. 5, 423. (Toate sublinierile sunt adăugate dacă nu sunt notate altfel).

Adevărul este că dacă ești mântuit, ești în Cristos. Observați în citatul următor legătura dintre a fi mântuit și a fi îndreptătit:

Dumnezeu este cel care circumcide inima. Toată lucrarea este a Domnului de la început până la sfârșit. Păcătosul care piere poate să spună: "Sunt un păcătos pierdut; dar Cristos a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut. El spune, "Nu am venit să chem pe cel drept, ci pe cei păcătoși la pocăință" (Marcu 2:17). Sunt un păcătos și El a murit pe crucea de la Calvar să mă mântuiască. Nu trebuie să mai rămân niciun moment nemântuit. El a murit și a înviat din nou pentru îndreptățirea mea și mă va mântui acum. Accept iertarea pe care a promis-o." Solii alese, vol.1, 392.

Dacă această îndreptățire în două faze ar fi adevărată, poziția lui Ellen White despre îndreptățire ar trebui aruncată. Cu declarațiile sale specifice despre experiența îndreptării prin credință și lipsa ei de informații asupra așa-numitei prime-faze, asupra îndreptării legale, forensice, autoritatea sa ca profet ar trebui cu siguranță să fie contestată. Ea i-a văzut pe oameni ca nemântuiți și fără Cristos până când au venit la Cristos și au acceptat proviziile Evangheliei. Să considerăm următoarele:

Multe, multe suflete sunt nemântuite. Legați-vă prin credință de Domnul și spuneți păcătoșilor că Mântuitorul îi cheamă pe ei. Implorați-i să nu întârzie; căci El cheamă, "Intrați; căci toate lucrurile sunt acum gata." Review and Herald, 26 iulie 1898.

Dar acest timp încă nu a venit. Vocea dulce a milei încă poate fi auzită. Domnul cheamă acum păcătoșii să vină la El. Comentariu biblic Adventist de Ziua a Șaptea, vol. 3, 1150.

Observați aici că sufletele care sunt chemate nu sunt mântuite. Ceea ce noua viziune confundă ca prima fază a îndreptăririi este în realitate chemarea lui Dumnezeu. Ei iau atributele chemării lui Dumnezeu și le atribuie titlul nou de primă fază, îndreptățire legală, forensică pentru a susține conceptul lor al celui de-al doilea Adam.

Chemarea sau atragerea lui Dumnezeu sunt concepte interschimbabile și la fel cum așa numita primă fază a îndreptăririi își bazează mesajul pe ceea ce s-a întâmplat la Calvar, chemarea sau atragerea este de asemenea povestea Calvarului, căci Isus a afirmat, "Și eu, dacă voi fi ridicat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la Mine." Ioan 12:32.

Pocăința pe care Dumnezeu o acceptă este o pocăință de care nu este nevoie să te pocăiești - o pocăință descoperită printr-o schimbare radicală a minții și a inimii. Inima trebuie să fie supusă lui Cristos iar o pocăință care aduce o astfel de schimbare nu poate să-și aibă originile în om. Doar de la Cel care a declarat: "Și Eu, dacă voi fi ridicat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la Mine," poate veni o astfel de pocăință. Pe măsură ce păcătosul se supune puterii de atracție a iubirii lui Cristos, părerea de rău pentru păcat și o dorință de a se întoarce de la căile sale rele îi umple inima și, în timp ce caută ajutor de la Dumnezeu putere de Sus îi este oferită. Mântuitorul spune, "Să îmi apuce tăria ca să facă pace cu Mine, da el va face pace cu Mine." Semnele Timpului, 18 martie 1893.

Când noua viziune transformă chemarea sau atragerea lui Dumnezeu într-o îndreptățire care include toată umanitatea, ei fac de nevoie această îndreptățire necondiționată. Motivul este că ei fac confuzie între îndreptățire și chemare și rețin atributele chemării lui Dumnezeu. Din moment ce chemarea și atragerea sunt necondiționate, prima fază a îndreptăririi din noua viziune este de asemenea necondiționată. Consecvența cere să schimbi această primă fază a îndreptăririi și mântuirii într-o mântuire necondiționată. Dar mântuirea are condiții. Chemarea lui Dumnezeu nu are. Pe măsură ce vei avea în atenție următorul citat pentru conținutul său, întreabă-te de ce în acest punct doamna White nu își ia timp să se refere la prima fază, îndreptățirea legală dacă ar fi adevărată.

Întrebarea va veni. Cum este? Primim mântuirea condiționat? Niciodată nu venim la Cristos prin condiții. Și dacă venim la Cristos, atunci care este condiția? Condiția este că prin credința vie ne bazăm în întregime pe meritele sângelui unui Mântuitor crucificat și înviat. Când facem aceasta, noi facem faptele neprihănirii. Dar când Dumnezeu cheamă păcătosul în lumea noastră și îl invită, nu este nicio condiție acolo; el este atras de invitația lui Cristos și nu "Acum trebuie să răspundă pentru a veni la Dumnezeu." Păcătosul vine și pe măsură ce vine și vede pe Cristos înălțat pe acea cruce a Calvarului cu care Dumnezeu impresionează mintea sa, o iubire dincolo de orice se poate imagina îl ia în stăpânire. Și apoi ce? Pe măsură ce privește la acea iubire, el spune că este un păcătos. Ei bine, atunci, ce este păcatul? Dintr-o dată trebuie să vină aici ca să afle. Nu este nicio definiție dată în lumea noastră dar acea călcare este călcare de legii; și de aceea el află ce este păcatul. Și există pocăință către Dumnezeu; și ce mai urmează apoi? Ei bine, credință în Domnul și Mântuitorul nostru

Isus Cristos care dă iertare călcătorului de lege. Materiale 1888, 537.

La ce îl ajută pe păcătos să conștientizeze păcatele sale dacă nu știe ce este păcatul? Singura definiție a păcatului din Cuvântul lui Dumnezeu ne este dată în 1 Ioan 3:4: "Păcatul este călcarea legii." păcătosul trebuie făcut să simtă că este un infractor. Moartea lui Cristos pe crucea Calvarului îi atrage atenția. De ce a murit Cristos? Pentru că a fost singurul mijloc pentru om să fie mântuit. El a devenit substitutul și siguranța noastră. El a luat asupra Sa păcatele noastre astfel încât să atribuie neprihănirea Sa proprie tuturor celor ce cred în El. Iubirea lui Isus Cristos arătată omului în suferințele pe care le-a îndurat pe crucea Calvarului este o taină chiar și pentru oștile îngerești din ceruri. Uimitoarea iubire a Tatălui care a dat pe Fiul Său să moară pentru a răscumpăra pe păcătos! O, ce iubire! Ce iubire inexprimabilă! Ibid., 780.

Doamna White este ciudat de tăcută asupra acestei așa-zise îndreptățiri forensice, cu toate acestea ea este foarte clară că Evanghelia este condiționată, dar chemarea nu este.

Trebuie să te supui puterii de atracție a iubirii lui Cristos astăzi și să vii la El așa cum ești. Pe măsură ce vii, El va continua să te atragă până când fiecare gând va fi supus lui Isus. Când vrăjmașul te va despărți de Mântuitorul tău acuzându-te că ești un păcătos, spune-i că ești îndreptățit să mergi la Domnul din moment ce El a spus: "Nu am venit să chem pe cei drekți, ci pe cei păcătoși la pocăință." Acuzatorul fraților i-a spus vameșului care se pocăia că era un păcătos și nu îndrăznea nici măcar să-și ridice ochii spre ceruri, ci se zbătea în piept și striga, "Doamne, ai milă de mine, un păcătos," și a coborât spre casă îndreptățit. Venirea păcătosului este binevenită de Cristos. El zice: "Veniți la Mine toți cei care munciți și sunteți împovărați, și vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine; căci Eu sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre." Mesagerul, 18 ianuarie 1893.

Noua viziune spune că aici chemarea este prima fază a îndreptățirii (forensică sau legală). Dar ni se spune foarte clar că chemarea și îndreptățirea sunt diferite. Chemarea și îndreptățirea nu sunt unul și același lucru. Chemarea este atragerea păcătosului la Cristos și este o lucrare realizată de Duhul Sfânt asupra inimii, convingând de păcat și invitând la pocăință. Solii Alese, cartea 1, 390.

Când păcătosul crede că Cristos este Mântuitorul său personal, atunci conform făgăduințelor Sale sigure, Dumnezeu iartă păcatul său și îl îndreptățește gratuit. Sufletul care se pocăiește înțelege că îndreptățirea sa este posibilă deoarece Cristos, ca și Substitut și Siguranță a sa a murit pentru el, este ispășirea și neprihănirea sa. Credința și faptele, 101.

Dacă noua viziune este corectă, atunci toți cei care sunt chemați sunt îndreptățiți și glorificați și acei toți sunt toți oamenii. Noi respingem această poziție. Dumnezeu oferă mântuirea Sa tuturor oamenilor dar este o provizie. Când Dumnezeu folosește acest tip de limbaj universal El se referă la provizii pentru toți, nu la includerea tuturor.

Capitolul 8 - Limbaj universal

Noua viziune susține cu tărie că pasajele din Biblie, Spiritul Profetic și din scrierile lui Jones și Waggoner care prezintă aspectul universal al chemării lui Dumnezeu demonstrează că toți oamenii sunt de fapt îndreptățiți și mântuiți până când resping acea mântuire. Să luăm următorul exemplu:

Așadar, precum prin greșeala unuia a venit judecata peste toți oamenii pentru condamnare, tot așa, prin dreptatea unuia, darul a venit peste toți oamenii pentru justificarea vieții. Romani 5:18.

Și știm că toate lucrurile lucrează împreună pentru binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, celor chemați conform scopului său. Pentru că pe aceia pe care l-a cunoscut dinainte, l-a și predestinat să fie făcuți conform chipului Fiului Său, ca El să fie întâiul născut între mulți frați. Mai mult, pe cei care l-a predestinat, pe aceia l-a și chemat; și pe cei pe care l-a chemat, l-a și declarat drepti; și pe cei pe care l-a declarat drepti, l-a și glorificat. Romani 8:28-30.

Noua viziune afirmă că Romani 5:18 dovedește că toți oamenii sunt îndreptățiți. Atunci Romani 8:28-30 ar trebui să arate în mod obligatoriu că aceia care sunt îndreptățiți, glorificați și chemați sunt aceia care au fost predestinați. Cum înțelegem atunci pasajele multe care urmează?

Ascultarea voastră de poruncile lui Dumnezeu demonstrează că sunteți predestinați la o moștenire glorioasă. Voi sunteți aleși pentru a fi împreună lucrători cu Dumnezeu, a lucra în armonie cu Cristos, a purta jugul Său, a ridica povara Sa și a merge pe urmele Sale. Vi s-au oferit mijloace prin care să știți ce să faceți astfel încât să vă faceți chemarea și alegerea sigure. Cercetați Scripturile și veți găsi că niciun fiu sau fiică a lui Adam nu este ales să fie mântuit în neascultare față de poruncile lui Dumnezeu. Review and Herald, 28 octombrie 1897.

Posibilități minunate sunt oferite pentru oricine are credință în Cristos. Nu există pereți construiți astfel încât să țină orice suflet viu de la mântuire. Predestinarea sau alegerea de care vorbește Dumnezeu include pe toți cei care îl vor accepta pe Cristos ca Mântuitor personal, care se vor întoarce la loialitatea lor, la ascultarea perfectă de toate poruncile lui Dumnezeu. Aceasta este mântuirea efectivă a unui popor deosebit, ales de Dumnezeu dintre oameni. Toți cei care doresc să fie mântuiți de Cristos sunt aleșii lui Dumnezeu. Cel ascultător este cel care este predestinat de la întemeierea lumii. "Tuturor celor care l-au primit, El le-a dat putere să devină fiii lui Dumnezeu, chiar tuturor celor care au crezut în El." Gospel herald, 11 iunie 1902.

Capitolul 9 - Subiectul "În Cristos"

Pe măsură ce terminăm prezentarea generală a noii viziuni avem nevoie să ne referim pe scurt la subiectul "În Cristos". Una din piesele centrale a învățaturii noii viziuni este acest subiect de a fi în Cristos. Această frază provine din Biblie și a fost o

temă puternică folosită de Jones, Waggoner și Prescott în timpul perioadei după 1888. În timpul sesiunii Conferinței Generale din 1895, Jones și Prescott au ținut o serie de predici dezvoltând acest subiect într-o manieră puternică. Mulți propagandiști ai noii viziuni arată spre această serie pentru a sprijini poziția lor referitoare la cei doi Adami. Un studiu atent al materialelor nu sprijină totuși premiza de bază atotimportantă a noii viziuni; acea premiză de bază fiind că toți sunt în Cristos sau în al doilea Adam. Să ne uităm acum la câteva extrase din această serie de predici ținute în 1895 de Jones și Prescott.

Prescott și subiectul "în Cristos"

În acest punct noi ne luptăm cu gândul că teologia întreaga a noii viziuni stă sau cade pe premiza de a fi în Cristos, al doilea Adam, prin virtutea nașterii noastre în umanitate ca opus ideii de a fi născut din nou în Cristos. Ne vom uita cu precădere la această temă pe măsură ce vom analiza trei predici de-ale lui Prescott. Aceste trei predici au fost grupate într-un pamflet de către membrii Comitetului de Studiu al Soliei 1888 și pot fi obținute prin intermediul lor. Noi propunem câteva întrebări care să ilustreze citatele:

Ce înseamnă că Isus este al doilea cap al familiei?

"Și acest al doilea om, Domnul din ceruri susține aceeași relație cu familia Sa pe care Adam a avut o cu familia lui. Adică, El a devenit al doilea tată al familiei." Pagina 3.
"Acum, ce reprezintă pentru noi că Isus Cristos a devenit al doilea cap al acestei familii omenești? Înseamnă aceasta: la fel ca atunci când Adam a fost creat când toți membrii familiei omenești au fost creați în el, la fel când al doilea Om a fost 'creat în neprihănire și sfințire adevărată', toți membrii acelei familii au fost creați în El. Înseamnă că așa cum Dumnezeu a văzut în Adam pe toți membrii familiei omenești, la fel a văzut El în Cristos al doilea Tată al familiei, toți membrii familiei divino-umane." Pagina 6.

Vă rog să notați aici că Prescott îl numește pe Adam tatăl familiei omenești iar pe Cristos tatăl familiei divino-umane. Când Dumnezeu vede pe toți oamenii în Cristos, El vede pe toți oamenii care sunt membrii ai familiei divino-umane.

Cum identifică cineva un membru al familiei divino-umane?

"Marcu 3:31-35: 'Atunci au venit frații Lui și mama Lui, și stând în picioare afară, au trimis la El să îl cheme. Și mulțimea ședea în jurul lui și l-au spus: Iată, mama Ta și frații Tăi sunt afară, Te caută. Iar El a răspuns, zicând: Cine este mama Mea, sau frații Mei? Și S-a uitat împrejur la cei ce ședea în jurul Lui și a spus: Iată, mama Mea și frații Mei. Fiindcă oricine va face voia lui Dumnezeu, acesta este fratele Meu și sora Mea și mamă.' Adică cine este născut în familia lui Dumnezeu este așa de strâns legat de Isus Cristos și prin carne și sânge cum este o mamă pentru propriul ei fiu." Paginile 9-10.

Făcând voia lui Dumnezeu fiecare este adus în familia divino-umană.

Care este singura întrebare care trebuie lămurită?

”Și nu vedeți că singura întrebare care trebuie lămurită este, Suntem noi în El? Aceasta este tot. Suntem noi în El? Dacă este așa, imediat ce intrăm în familie, noi înșine ne bucurăm de toate drepturile și privilegiile familiei.” Pagina 18.

Trebuie să intrăm în familia divino-umană pentru a fi în Cristos. Noi suntem în Cristos în virtutea faptului că suntem membri ai familiei omenești.

Cum ne naștem în familia divino-umană?

”Pentru că atunci când ne naștem în familia divino-umană și devenim cu adevărat în El, prin alegerea noastră....Totul vine la noi imediat ce ne naștem în familie, imediat ce devenim fii ai lui Dumnezeu.” Paginile 18-19.

Noi trebuie să alegem să ne naștem în această familie divino-umană.

Ce este experiența creștină?

”Să rămân eu în El? Să continui să Îl aleg pe El și să fiu în El? Aceasta este experiența creștină....Acum este un moment potrivit pentru a spune că această unire prin care noi suntem în El este de o asemenea natură astfel încât ar fi imposibilă dacă nu ar fi și El în noi. Și așa Se descoperă Fiul Său ‘în mine’.” Pagina 19.

Experiența creștină înseamnă să alegi să stai în Cristos. Și este imposibil să fim în El dacă El nu este în noi. Observați aici că Prescott învață clar că este imposibil să fim în Cristos fără ca El să fie în noi.

Putem noi să părăsim familia divino-umană?

”Imediat ce cineva este în El, este în siguranță de urmăritor atâta timp cât rămâne în El. Dacă iese din El, este pe riscul său. Probabil că atunci trebuie să sufere pedeapsa, dar dacă rămâne în El este în siguranță. ‘Nu este nicio condamnare’.” Pagina 24.

Primește cineva beneficiile îndreptățirii înainte de a se supune atragerii lui Cristos?

”Datorită aceleia fiecare faptură omenească primește o tendință sau simte o atracție către neprihănire; și dacă nu îi rezistă, el va fi atras către neprihănire, dar nu își va asuma niciun merit pentru acea atracție către neprihănire cu excepția cazului când el însuși se supune acelei tendințe. El va fi atras spre Cristos, el va fi în Cristos și apoi el va primi personal beneficiile îndreptățirii vieții care au venit peste toți oamenii, la fel cum în celălalt caz când el se supune tendinței de a păcătui, el primește personal condamnarea care a venit peste toți oamenii în Adam.” Pagina 27.

Îndreptățirea vine numai când ne supunem și nu primim beneficiile îndreptățirii până când nu ne supunem. Dacă Prescott, Jones și Waggoner au învățat și crezut într-o

îndreptățire în două faze de ce Prescott nu profită de această ocazie pentru a explica despre ce îndreptățire se ocupă aici? El afirmă într-un mod specific că această îndreptățire specială este cea de care beneficiază toți oamenii.

De ce au nevoie oamenii pentru a beneficia de îndreptățire?

”Dar în timp ce El a făcut toate acestea pentru fiecare făptură omenească, totuși ele au valabilitate doar pentru cei care le înțeleg personal prin propria lor credință, care beneficiază de îndreptățirea oferită...Atunci provizia care a fost făcută disponibilă gratuit pentru toți este valabilă pentru el ca un individ și, când prin credință, el a făcut o aplicație personală a cazului său propriu de îndreptățire care vine de la Dumnezeu prin sângele lui Cristos, atunci ca o consecință, ca rezultatul inevitabil, faptele lui Cristos apar în el.” Paginile 28-29.

De provizia îndreptățirii se beneficiază prin credință.

Când ne naștem în familia divino-umană?

”În momentul când el se naște în familia lui Dumnezeu și crede în Isus Cristos....În El era viața. Acolo este secretul tuturor. În El era viața. În afară de El nu este nicio viață. Când noi suntem în El prin naștere în familie, atunci noi primim viața.” Pagina 32.

Noi ne naștem în familia divino-umană când credem în Isus Cristos. Înainte de acest timp noi suntem în familia omenească, care este reprezentată de primul Adam și este o condiție nemântuitoare.

W.W. Prescott a prezentat aceste predici în același loc și în același timp în care A.T. Jones a prezentat cele 26 de predici despre a treia solie îngerească. Jones chiar face referire la predicile lui Prescott în propriile sale prezentări. Evident ei nu au văzut nicio discrepanță între prezentările lor. Prescott a prezentat un total de 6 predici la aceste întâlniri, dar aceste trei sunt acelea care sunt puse laolaltă în broșura intitulată ”În Cristos, familia divino-umană”. Nu avem niciun motiv să credem că prezentările sale susțin noua viziune. El a făcut înțeles, învățând că noi suntem în familia divino-umană, al cărei al doilea Adam, Isus Cristos este Capul numai pe măsură ce noi alegem să răspundem proviziilor necesare pentru a primi îndreptățirea. Înainte de a ne îndrepta spre Jones, să avem în vedere o predică a lui Prescott prezentată la adunarea de tabără din Armandale din Victoria, Australia pe 31 octombrie 1895. A fost publicată în Ecoul Bibliei, în 6 ianuarie 1896. Ceea ce face această predică interesantă nu este că Prescott se referă încă o dată la ”subiectul în Cristos” ci aprobările slăvite primite din partea lui Ellen White. Mai întâi să luăm în atenție câteva dintre acestea.

Tocmai ce am auzit un discurs ținut de profesorul Prescott. A fost un apel foarte puternic făcut poporului....Prezența Domnului este în întâlnirile noastre zilnic. Domnul l-a vizitat pe Prescott într-un mod special și l-a dat un mesaj special pentru popor....adevărul curge de la el în curente bogate.

Domnul l-a trimis pe Prescott; el nu este un vas gol, ci plin de comoară cerească. El a prezentat adevăruri într-un stil clar și simplu, bogate în hrană.

Mintea lui Prescott a fost rodnică în adevăr; Fie ca Dumnezeu să ne călăuzească în tot adevărul. Review and Herald, 7 ianuarie 1896.

Cu acest gir să vedem subiectul "în Cristos" al lui Prescott.

"Mai departe: fiecare din noi a fost reprezentat în Isus Cristos când Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Am fost toți acolo în Isus Cristos. Toți am fost reprezentați în Adam după trup; iar când Cristos a venit ca al doilea Adam, El a pășit în locul celui de-al doilea Adam și astfel noi toți suntem reprezentați în El. El ne invită să pășim în acea familie spirituală. El a format această familie nouă, al cărei Cap este El. El este omul nou. În El avem unire cu divinul și cu umanul. În familia nouă fiecare dintre noi este reprezentat. 'Și ca să zic așa, Levi însuși care a primit zecime, a plătit zecime în Avraam. Pentru că încă era în spatele tatălui său când l-a întâlnit Melhisedec.' Când Melhisedec a ieșit să-l întâlnească pe Avraam care se întorcea de la pradă, Avraam i-a plătit o zecime din toate. Levi era încă în spatele tatălui său Avraam; dar în măsura în care era un descendent al lui Avraam, ceea ce a făcut Avraam, Scriptura spune că Levi a făcut în Avraam. Levi era descendent din Avraam după trup. El nu se născuse când Avraam plătea zecime; dar în faptul că Avraam plătea zecime și el plătea de asemenea. La fel este și în această familie spirituală. Ceea ce Cristos a făcut ca și cap al acestei familii omenești, noi am făcut în El. El a fost reprezentantul nostru; El a devenit trup; El a devenit noi. El nu a devenit doar un om, ci El a devenit trup și fiecare care se va naște în familia Sa, a fost reprezentat în Isus Cristos când El a trăit aici în trup. Vedeți deci, că tot ceea ce a făcut Cristos, fiecare care se conectează cu această familie i se dă credit ca și cum ar face-o în Cristos. Cristos nu a fost un reprezentant în afara lui, deconectat de el; ci așa cum Levi a plătit zecime în Avraam, fiecare care se va naște mai apoi în această familie spirituală a făcut ceea ce Cristos a făcut." Citate în Cuvântul făcut trup, de Ralph Larson, 95-96.

Prescott recunoștea că Cristos l-a reprezentat pe toți cei care se vor naște în familia spirituală a lui Cristos. Când susținătorii noii viziuni citesc această declarație, ei spun că Prescott învăța că toți oamenii sunt în mod legal în Cristos. Ei nu văd pasajele care afirmă, "Fiecare care se va naște în familia Sa a fost reprezentat în Isus Cristos." Aceasta este înțelegerea care califică a lui Prescott aici și de-a lungul prezentărilor sale. Când Prescott vorbește despre "toți oamenii" ca fiind reprezentați în Cristos, el credea că "toți" sunt aceia care se nasc chiar în acea familie. Acum să ne referim la A.T. Jones.

Capitolul 10 - A.T. Jones și subiectul "în Cristos"

Primele 9 predici din cele 26 prezentate de Jones la sesiunea Conferinței Generale din 1895 se refereau la ieșirea din Babilon. În predica numărul 10 Jones începe tema care va prevala în următoarele 16 predici. Tema sa este subiectul "în Cristos" ca legat de primul și al doilea Adam. În predica numărul 10 el își deschide studiul întrebând cum putem fi separați cu adevărat de Babilon și apoi el răspunde, "Dumnezeu a făcut

provizie suficientă pentru aceasta. Provizia aceea este deja pentru acceptarea noastră.” Pagina 175. Contextul pentru prezentarea sa următoare este stabilit ca o provizie pe care Dumnezeu a făcut-o pentru poporul Său să iasă afară din Babilon.

Predica 11 prezintă conceptul conform căruia Adam și Eva au predat mintea lui Cristos pentru mintea lui Satana când au căzut. El învață că mintea lui Satana este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu și că mintea lui Satana și vrăjmășia au trecut la toți oamenii. El spune de asemenea că Evanghelia promite să distrugă această vrăjmășie și apoi afirmă, ”Noi știm că această vrăjmășie - această minte a sinelui și a Satanei - l-a separat pe om de Dumnezeu; dar Dumnezeu a deschis o cale pentru ca omul să se întoarcă. Domnul l-a dat omului o șansă să aleagă ce lume vom avea. Și acesta este de fapt subiectul pentru studiul nostru....Pentru ca să-i dea omului o șansă să aleagă care lume l-a spus Domnul Satanei ‘Voi pune vrăjmășie’ între sămânța ta și sămânța femeii. Așa că singura și veșnică întrebare este care lume? Care lume? Ce lume va alege un om? Și când Dumnezeu, în mila Sa splendidă a deschis calea și ne-a dat puterea de a alege o lume mai bună decât aceasta de ce ar trebui să mai fie orice fel de ezitare?” Pagina 55.

În predica 12 el începe tema distrugerii vrăjmășiei față de legea lui Dumnezeu de către Cristos la întrupare. El a luat carnea noastră păcătoasă și a distrus cea vrăjmășie. Apoi se referă la cum putem avea această vrăjmășie distrusă în noi. El afirmă, ”Dacă sunt în audiență din aceia cărora aceasta li se pare obscur și care ar spune, ‘Nu pot vedea aceasta’; le-aș spune acestora că niciodată nu veți vedea în acel fel. În El s-a făcut; nu în afara Lui. Numai în El poate fi cunoscut, nicidecum în afara Lui. Predați-vă Lui, supuneți-vă Lui, scufundați-vă sinele cu El, atunci va fi totul suficient de clar.” Pagina 217 și apoi, la 218 el afirmă, ”Nu; noi trebuie să mergem la El pentru aceasta; acolo este; și când mergem la El noi trebuie să intrăm în El prin credință și prin Duhul lui Dumnezeu și acolo să rămânem și ‘să fim găsiți în El’ pentru totdeauna.” Filipeni 3:9.” Acum, înainte de a merge mai departe în acest subiect ”în Cristos” să recunoaștem că predica 10 vorbește despre provizii; a 11-a vorbește despre alegerea pe care o exercităm noi; a 12-a învață că noi intrăm în El prin credință supunându-ne și predându-ne. Noua viziune învață că noi suntem în El fără nicio alegere proprie.

În a 13-a Jones se concentrează asupra preluării naturii umane de către Cristos și că atunci când a luat natura omenească, El a luat natura noastră omenească individuală - și datorită acestui fapt, El a fost ispitit în toate aspectele și de aceea El poate să ne ofere în mod individual biruința împotriva ispitei. El încheie cu acest gând, ”Aceasta nu înseamnă că noi nu mai avem de dus nicio luptă. Ci înseamnă cu tărie și bucurie că în Cristos luptăm lupta biruinței. În afara lui Cristos, luptăm dar totul este un eșec. În El biruința noastră este totală. A, dar nu uitați expresia: Este în El.” Pagina 235. În acest punct putem să facem cel puțin o observație. Jones recunoștea că cineva putea fi în afara lui Cristos. Noua viziune învață că toți suntem ”în Cristos”.

În predica 14 Jones începe să discute despre cei doi Adami mai în profunzime. El vorbește despre tendințele de a păcătuși pe care Isus le-a învins și fiind în Cristos și noi le învingem. Observați ce afirmă el despre biruința asupra cărnii și despre

provizia pentru acea biruință. "Aceasta este biruința care aparține credinciosului în Isus. Este adevărat că, deși un om poate avea toate acestea în Isus, el nu poate să profite de ele fără ca el însuși să fie un credincios în Isus. Să luăm omul care nu crede deloc în Isus în seara aceasta. Nu a făcut Cristos pentru el toate proviziile pe care le-a făcut pentru Ilie, care este în ceruri în seara aceasta? Și dacă omul acesta îl vrea pe Cristos ca și Mântuitor al său, dacă el vrea provizii pentru toate păcatele sale sau să fie mântuit din ele? Nu; toate acestea au fost făcute; El a adus toate aceste provizii pentru fiecare om când a fost în trup, și fiecare om care crede în El le primește fără să mai fie nevoie de nimic de nicio parte să fie făcut încă o dată." Pagina 268. În pagina următoare el afirmă: "Neprihănirea primului Adam ar fi însemnat totul pentru noi iar neprihănirea celui de-al doilea Adam înseamnă totul pentru toți cei care cred." Mai departe, pe aceeași pagină el afirmă: "În Isus Cristos este oferit în întregime tot ceea ce omul are nevoie sau poate avea vreodată în neprihănire; și tot ce are de făcut orice om este să-L aleagă pe Cristos, și apoi este al lui." Jones nu numai a învățat aici dar el a subliniat cu un scop că biruința vine din a fi "în Cristos", dar este provizorie și îmbrățișată doar de credincioși. El învață că ceea ce a fost făcut pentru toți oamenii a fost o provizie pe care trebuie să o alegem. A fi în Cristos, al doilea Adam, cineva trebuie să aleagă; să creadă; și să accepte provizia. El face o paralelă specifică și importantă când învață că neprihănirea lui Adam ar fi însemnat totul pentru toți dintre noi când neprihănirea lui Cristos înseamnă totul pentru "toți cei care cred."

În acest punct sugerăm că atunci când noua viziune învață că solia lui A.T. Jones a fost că toți oamenii sunt legal "în Cristos" prin virtutea faptului că sunt născuți în umanitate înainte de a fi născuți din Duh; ei sunt în afara contextului, nu numai în ceea ce privește cuvintele lui Jones dar chiar și temele sale. Încercând să evităm această concluzie afirmând că în acest punct Jones nu se referea în mod specific la prima fază, îndreptățirea legală, forensică doar ridicăm întrebarea de ce nu se referă în acest punct chiar la subiectul acesta dacă el credea în el. Acum vom expune anumite gânduri găsite în ultimele 12 predici și vom nota doar numărul paginii.

"Și tot ceea ce Fiul cere de la orice om pentru a realiza acest lucru în el este ca omul să-L lase pe Domnul să-l aibă cum a făcut Domnul Isus." Pagina 303. Trebuie să ne predăm pentru a fi în El.

Lupta se duce pe tărâmul gândurilor....Și prin acel mijloc, El a adus acea minte divină fiecărui om de pe pământ. De aceea, fiecare om pentru alegere și prin alegere poate avea acea minte divină care cucerește păcatul în carne....Deci, acolo este biruința noastră; în El este biruința noastră; și totul este în a avea acea minte care era în El." Paginile 328-329. Trebuie să alegem să fim în El.

"Și El o aduce chiar în natura mea omenească, naturii tale omenești la alegerea noastră, prin Duhul lui Dumnezeu aducându-ne prezența Sa divină, și golindu-ne de sinele nostru și făcând să apară Dumnezeu în locul sinelui." Pagina 331. Cristos S-a golit pe Sine Însuși pentru Dumnezeu să poată fi manifestat în carne, în carne păcătoasă și când vine la noi după alegerea noastră, aducându-ne acea minte divină a Sa....Deci când, prin alegerea noastră, acea minte divină vine la noi rezultatul este

sigur că noi înșine vom fi goliți pe măsură ce acea minte divină locuiește în noi.” Pagina 350. ”O spun încă o dată. O spun că este la fel de mult locul, privilegiul și dreptul nostru să cerem în Cristos, doar în El și în timp ce credem în El - și să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru libertate din slujirea păcatului ca atunci când inspirăm aerul pe care îl respirăm când ne trezim dimineața. Cum pot avea parte vreodată de binecuvântarea și beneficiul care este într-un lucru dacă nu iau lucrul? Dacă ezit întotdeauna și mi-e teamă că nu sunt liber din slujba păcatului.... Dar în El, când Dumnezeu a lucrat într-adevăr pentru noi libertatea din sclavia păcatului, avem dreptul de a-l mulțumi lui Dumnezeu pentru aceasta; și la fel de sigur cum l-am cerem și mulțumim pentru el, ne vom bucura de el. ‘Cel care este mort este eliberat de păcat.’ (notă ‘este îndreptățit din păcat’). Și este în El. Și noi îl avem în El prin credință. Pagina 352. Suntem în El prin credință și prin alegere. ”Este Isus viu? Da. Mulțumim lui Dumnezeu! Cine a murit? Isus a murit și noi am murit în El. Și El este viu; și noi care credem în El suntem vii cu El.” Pagina 353. ”Acea este unde Dumnezeu ne-a așezat în Cristos. Așadar, așa cum noi împreună cu El în existența cerească....suntem făcuți să stăm în Cristos Isus, vom sta noi acolo în El?...Nu este clar atunci că Isus Cristos a adus cerul și pământul celui care crede?” Pagina 364. Acel scop din veșnicie este în Isus Cristos, acel scop ne îmbrățișează pe noi. Când ne supunem lui Cristos, scufundându-ne noi înșine în El, noi devenim parte a acelui scop veșnic.” Pagina 366. Trebuie să ne supunem pentru a fi în El.

”Așadar să citim mai departe. ‘Pe cel care l-a cunoscut l-a și predestinat,...apoi l-a și chemat: și pe cel pe care l-a chemat (acei în ‘pe cel pe care l-a chemat, l-a făcut să îndeplinească scopul Său și în care chemarea este eficientă. El cheamă fiecare suflet care este cu adevărat de partea Sa; dar chemarea nu își împlinește scopul său; doar cei care răspund și împlinesc scopul acelei chemări, în care chemarea pune stăpânire), pe aceia îi și îndreptățește: și pe cei pe care îi îndreptățește (observați nu cei care se îndreptățesc, ci cei pe care El îi îndreptățește), pe aceia îi și slăvește.” Pagina 367. Acei ”toți” care sunt îndreptățiți sunt doar acei care răspund proviziilor.

”Aceia care astfel îl acceptă pe Cristos sunt priviți de Dumnezeu nu ca și cum ar fi în Adam, ci ca și cum ei sunt în Isus Cristos, ca fiii și fiicele lui Dumnezeu. El se uită la noi ca și cum noi suntem în Cristos; pentru că în El, El și-a desăvârșit planul Său în ceea ce ne privește pe noi.” Pagina 368. Trebuie să-L acceptăm pe Cristos pentru a fi în El.

”Noi am fost străini în familie. Noi nu am avut nicio legătură cu familia. Dar Domnul a chemat și noi am venit; și acum ne-a adoptat în familie.” Paginile 396-397. Numai cei care vin sunt adoptați.

”Dumnezeu a început să cheme din această lume la El însuși...El a început să cheme oameni din tabăra Satanei...Dumnezeu chema și îi primea pe cei care se întorceau la El de sub puterea Satanei.” Paginile 447-448. ”Dar nimic în afară de credința în Isus Cristos nu-l poate face pe un om neprihănit; și nimic în afară de aceea nu-l poate menține neprihănit.” Pagina 473. Doar credința îl face pe cineva neprihănit, (îndreptățit).

”Și dacă nu suntem în Isus Cristos nu suntem în a treia solie îngerească. În Isus Cristos vrăjmășia este îndepărtată ... până când acea vrăjmășie este îndepărtată de o credință vie în Isus Cristos care ne face să ne predăm voința Lui pentru a primi acel chip divin viu de care am auzit în lecția fratelui Prescott în seara aceasta.” Pagina 474. Trebuie să ne predăm voința pentru a fi în Cristos Isus.

”Nimic, nimic, nimic în afară de credința în Isus Cristos și doar în El, nimic în afară de aceea nu ne mântuiește sufletul și nimic în afară de aceea nu ne menține sufletul mântuit.” Pagina 475. ”Dar acești formalști, neavând mântuirea lui Isus Cristos în ei înșiși prin credință vie, nefiind în El...” Pagina 493. Nu sunt toți ”în El”, și nici nu au toți mântuirea în timp ce noua viziune ne spune că Jones a prezentat solia că toți sunt mântuiți necondiționat până când resping acea mântuire.

”De aceea, El dorește ca noi să fim atât de îmbibați de însăși viața lui Isus Cristos și cu viața lui Cristos însuși astfel încât viața vie a lui Isus Cristos și principiile adevărului lui Dumnezeu vor străluci și vor lucra în viață astfel încât viața lui Cristos să fie încă manifestată în carne omenească. Acolo ne-a adus Dumnezeu în El. Și noi suntem aduși în acest loc în El fiind prin credință noi înșine crucificați cu El și morți cu El și îngropați cu El.” Pagina 494.

Cu siguranță că sunt multe lucruri la care nu ne-am referit în aceste predici dar trebuie să fie clar că A.T. Jones nu credea că a fi ”în Cristos” reprezenta o îndreptățire legală, forensică care proclama o mântuire necondiționată pentru toți oamenii. Subiectul ”în Cristos” al lui Jones învață că al doilea Adam a oferit o cale pentru ca omul să pretindă prin credință toate biruințele pe care Cristos le-a realizat în viața Sa prin puterea locuirii lăuntrice a Duhului Sfânt. Era imposibil în prezentările lui Jones sau Prescott să fii ”în Cristos” fără ca Cristos să fie în tine. Aceasta este și învățătura lui E.J. Waggoner de care ne vom ocupa în continuare.

Capitolul 11 - E.J. Waggoner și noua viziune

Pe măsură ce ne referim dacă solia lui Waggoner susține noua viziune vom considera doar câteva dintre premisele de bază ale noii viziuni și vom vedea ce spune el. Crede Waggoner într-o teorie a îndreptățirii în două faze? Susținătorii noii viziuni declară că da. Ei se referă la afirmații pe care el le-a făcut, care în mintea lor confirmă această viziune. Să ne uităm la unul dintre citatele oferite des în materialele lor.

”Nu este nicio excepție aici. Așa cum condamnarea a venit asupra tuturor, la fel vine îndreptățirea asupra tuturor...darul gratuit vine asupra tuturor.” E.J. Waggoner, Semnele Timpului, 12 martie 1896.

Acest citat este lăsat de regulă chiar acolo. Dar ce încearcă Waggoner să exprime în întreaga sa prezentare? Să adăugăm un al doilea paragraf sub această declarație și să vedem dacă Waggoner chiar crede că toți oamenii sunt îndreptățiți. Observați subtitlul cu care el începe acest paragraf. El trebuie să concluzioneze ideea sa asupra acestui subiect aici, nu în citatul anterior. Observați.

”De ce nu toți? Textul spune că prin ‘ascultarea de Unul mulți vor fi făcuți neprihăniți.’ Cineva poate întreba, ‘De ce nu sunt toți făcuți neprihăniți prin ascultarea de Unul?’ Răspunsul este că ei nu vor să fie. Dacă oamenii ar fi socotiți neprihăniți doar pentru faptul că Unul a fost neprihănit cu 1800 de ani în urmă, atunci toți ar trebui să fie neprihăniți prin aceeași ascultare. Atunci nu ar fi nicio dreptate în socotirea neprihănirii unuia și nu tuturor dacă ar fi așa. Dar am văzut că nu este astfel.” Ibid.

În mod evident, Waggoner recunoaște nevoia păcătosului de a alege această experiență a neprihănirii, a îndreptăririi. De aceea, el declară, ”Dar am văzut că nu este astfel.” Waggoner nu este vag în înțelegerea sa asupra îndreptăririi. El merge mai departe în a învăța că îndreptățirea înseamnă primirea vieții lui Cristos și reprezintă de asemenea primirea neprihănirii lui Cristos. A-l face pe Waggoner să pară că învață că omul poate fi îndreptățit fără primirea vieții lui Cristos înseamnă eliminarea unui procent mare din articolele și predicile sale căci aceasta a fost una dintre temele sale principale dacă nu cea mai importantă. Să luăm pe următorul:

”Atunci darul gratuit este neprihănirea lui Cristos. Cum obținem neprihănirea lui Cristos? Nu putem separa neprihănirea lui Cristos de Cristos Însuși. De aceea pentru ca oamenii să obțină neprihănirea lui Cristos, ei trebuie să aibă viața lui Cristos. Deci darul gratuit vine peste toți oamenii care sunt îndreptățiți prin viața lui Cristos. Îndreptățirea înseamnă viață. Este viața lui Cristos. ‘Căci așa cum prin neascultarea unui singur om, mulți au fost făcuți păcătoși, la fel prin ascultarea unuia mulți vor fi făcuți neprihăniți.’ Acestea sunt declarații simple și pozitive. Nu poate ieși nimic bun dacă le punem la îndoială. Aduce doar sterilitate sufletului. Să le acceptăm și să le credem. ‘Darul gratuit a venit asupra tuturor oamenilor pentru îndreptățirea vieții.’ Vor fi îndreptățiți toți oamenii? Toți ar putea fi dacă ar dori; dar Cristos spune: ‘N-ați vrut să veniți la Mine ca să puteți avea viața.’ Toți sunt morți în greșeli și păcate. Harul lui Dumnezeu care aduce mântuire s-a arătat tuturor oamenilor. El este chiar la îndemâna tuturor oamenilor și cei care nu îl obțin sunt cei care nu îl doresc.” Studii biblice asupra cărții Romani, pagina 32.

El învață aici că nu toți sunt îndreptățiți. Dacă ”cea mai prețioasă solie” pe care Jones și Waggoner au adus-o a fost îndreptățirea în două faze a noii viziuni de ce Jones și Waggoner nu au exprimat direct acest gând când s-au ocupat în mod specific de îndreptățire? Dacă această îndreptățire în două faze este solia care trebuie să lumineze lumea cu slava sa, de ce ei nu s-au referit în mod specific la ambele aspecte ale acestei îndreptățiri când s-au referit la îndreptățire? ”Chemarea este pentru toți. Nu vin toți, nu ascultă toți sfatul lui Petru și-și fac chemarea și alegerea sigură; dar aceasta nu este vina proviziei lui Dumnezeu. Acum suntem ‘chemăți’ și ‘aleși.’ Uneori ne speriem în chip minunat de acel cuvânt, ‘aleși.’ Există vreun motiv să ne temem de acel termen? Nu; pentru că fiecare individ poate fi un candidat și fiecare candidat poate fi ales. Aici este ceva ce oricine poate avea și faptul că cineva este ales nu îi împiedică pe toți ceilalți să fie aleși. În 2 Timotei 1:9 citim, ‘Care ne-a salvat și ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu conform faptelor noastre, ci conform cu propriul lui scop și har, care ne-a fost dat în Cristos Isus, înainte ca lumea să înceapă.’ Vă rog să marcați propriul Său scop este un scop de har și darul gratuit al harului vine asupra

tuturor spre îndreptățirea vieții. Acum notați ce este alegerea, 'Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos care ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările spirituale în locurile cerești în Cristos: După cum ne-a ales în El înainte de întemeierea lumii ca să fim sfinți și fără vină înaintea Sa în dragoste. Predestinându-ne spre adopția copiilor de Isus Cristos pentru El Însuși după buna plăcere a voinței Sale. Spre lauda și slava harului în care ne-a făcut acceptați în iubit.'

'El ne-a binecuvântat în toate binecuvântările spirituale!' În ce? În Cristos; de aceea chiar în momentul în care renunți la sine și în schimb Îl iei pe Cristos ai tot ceea ce Cristos are să ofere...Tot ceea ce este necesar pentru viață și evlavie ne este oferit nouă. În cine? În Cristos....și fiecare este chemat la părtășia lui Cristos dacă el o va accepta.'" Ibid., pag.69-70.

Încă o dată, el îi limitează pe cei chemați la cei care acceptă chemarea și nu la fiecare. De asemenea, el se referă la ceea ce el înțelege ca a fi "în Cristos." Și la fel cum face și Jones și Prescott, Ellen White și Biblia, el declară că pentru a fi "în Cristos" trebuie să renunți la sine și să-L iei pe Cristos. Nu poți fii "în Cristos" fără ca Cristos să fie în tine.

"Acum Dumnezeu ne-a cunoscut în Cristos și în El, la început am fost predestinați la un astfel de loc pe pământ în starea sa de puritate așa cum Dumnezeu vrea să fim. Sunt atât de recunoscător că putem să-L avem pe Cristos dacă dorim și dacă vom crede în El și ne vom încrede în El știm că suntem predestinați la un loc în împărăția Sa." Ibid., pag. 73.

"Cei care sunt îndreptățiți vor fi mântuiți și cei care nu sunt îndreptățiți vor fi pierduți iar singura cale prin care putem fi îndreptățiți este prin viața lui Cristos. De aceea noi predicăm îndreptățirea prin viața lui Cristos în El și moartea în afara Lui." Ibid., pag.104.

Am privit la ceea ce Waggoner a învățat cu privire la chemarea tuturor oamenilor de către Dumnezeu și am notat că el a învățat că doar cei care răspund chemării primesc darul gratuit. El a învățat de asemenea în citatul anterior că pentru a fi "în Cristos" înseamnă să fii îndreptățit și salvat și a fi în afara lui Cristos înseamnă a fi pierdut. Nu învață noua viziune că suntem toți "în Cristos"? El a învățat că ne naștem într-o viață de har și că pentru a fi "în Cristos" trebuie să venim la El. Să luăm următoarele:

"Viața aceasta de har ne este dată cu scopul de a ne da o șansă de a-L recunoaște ca Tată și de a deveni cu adevărat fii. Dar dacă nu ne vom întoarce la El, vom muri ca sclavi ai păcatului." Vești bune, pag. 90.

Cum poate cineva să ia învățăturile sale și să spună că el a învățat că suntem în Cristos necondiționat când el a trasat o distincție atât de clară între cei mântuiți și cei pierduți? Cum?

"Aceasta este aceeași sclavie în care se găsesc toate persoanele neconvertite.

...'Oricine face păcat este un rob al păcatului.' Ioan 8:34. 'Cel ce comite păcat este din diavolul.' 1 Ioan 3:8...Dacă un om nu este un creștin, este un păgân; nu este linie de mijloc. Dacă un creștin apostaziaza, el devine un păgân." Ibid., pag. 93. "Există doar 'o singură credință' (versetul 5), credința lui Isus, așa cum există doar un singur Domn; iar cei care nu au acea credință trebuie în mod obligatoriu să fie în afara lui Cristos." Ibid., 37...

Cum să îi atribuim lui Waggoner această îndreptățire în două faze când este confruntată cu definiția sa clară a ceea ce reprezintă îndreptățirea? Cum? El afirmă că nu este "nicio linie de mijloc." Noua viziune creează o linie de mijloc spiritualistă în care chiar și păcătosul fățiș este de fapt mântuit fără să primească viața lui Cristos.

"Însemnătatea cuvântului 'îndreptățit' este 'făcut neprihănit.' Cuvântul latinesc pentru neprihănire este justitia. A fi drept înseamnă a fi neprihănit.

Să încheiem considerația noastră scurtă asupra lui Waggoner cu alt pasaj clasic pe care noua viziune îl folosește pentru a încerca să arate că Waggoner învăța mântuirea necondiționată.

"Toată această eliberare este 'după voia Dumnezeu și Tatălui nostru.' Voia lui Dumnezeu este sfințirea noastră. 1 Tesaloniceni 4:3. El dorește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la o înțelegere a adevărului. 1 Timotei 2:4. Și El 'împlinește toate lucrurile după sfatul voii Sale.' Efeseni 1:11, 'Vrei să spui, să înveți mântuirea universală?' poate întreba cineva. Vrem să învățăm exact ceea ce învață Cuvântul lui Dumnezeu că 'harul lui Dumnezeu s-a arătat, aducând mântuire pentru fiecare om', și i-a fost dat lui; dar majoritatea l-au disprețuit și l-au aruncat. Judecata va descoperi că mântuirea deplină a fost oferită fiecărui om și că cei pierduți au aruncat în mod deliberat posesia dreptului de naștere." Ibid., 13-14.

A înțelege că Waggoner spune aici că fiecare om este mântuit ar contrazice câteva dintre citatele sale anterioare și multe altele pe care nu le-am citat. În a doua propoziție a citatului în discuție, el afirmă că "toți oamenii ar trebui să fie mântuiți" nu că toți oamenii sunt mântuiți. Ceea ce Waggoner învăța consecvent este că harul aduce o făgăduință și că făgăduința este o realitate când este acceptată prin credință.

Pe măsură ce încheiem părerea noastră despre Jones, Prescott și Waggoner în raport cu noua viziune trebuie să adresăm câteva întrebări serioase. Susținătorii noii viziuni se grăbesc să sugereze că dacă oamenii nu aderă la înțelegerea lor ei pot fi chiar pe punctul de a respinge aceeași solie care a fost respinsă în 1888. Această părere este cu siguranță foarte înspăimântătoare.

Nimeni nu ar nega că experiența îndreptățirii prin credință în inima poporului lui Dumnezeu este ceea ce a ținut departe ploaia târzie. Cu siguranță că Satana este încă activ implicat în a împiedica ca lucrarea finală să meargă înainte. Dar sunt și alte considerații grave. Satana a reușit în a împiedica "solia cea mai prețioasă" cu o sută de ani în urmă creând o situație în care solia adevărată a fost respinsă de conducere.

Ar fi dincolo de șiretenia sa să încerce să respingă mesajul astăzi deteriorând cea "cea mai prețioasă solie" chiar din interiorul grupului care susține că proclamă și înălța cea solie? Perspectiva teologică conținută în această nouă viziune este pretinsă a se baza pe Biblie și pe Spiritul Profetic în relație cu soliile lui Jones și Waggoner. Trebuie să respingem concluziile de bază dezvoltate de susținătorii noii viziuni ca evident incorecte. Dar în același timp trebuie să insistăm ca făcând așa să nu respingem solia adusă de Jones și Waggoner.

În acest punct noi ne-am referit la ceea ce pare a fi rădăcina neînțelegerilor din noua viziune și pe măsură ce ne vom referi la cartea Dincolo de credință vom examina câteva din roadele dezvoltate din această rădăcină.

Înainte de a face aceasta totuși să ne referim la o altă poziție din interiorul noii viziuni care se leagă de consecvența de a reflecta adevărata solie de la 1888. Dacă susținătorii noii viziuni cred că ei prezintă solia lui Jones și Waggoner nu ar trebui să fie consecvenți cu temele lui Jones și Waggoner? Am demonstrat deja că noi credem că sunt multe contradicții orbitoare dar vom ridica acum încă un aspect.

Capitolul 12 - Moartea a doua

Învățătura despre moartea a doua este o înțelegere centrală pentru susținătorii noii viziuni. Ei îmbrățișează ideea că atunci când păcătosul înțelege sacrificiul veșnic pe care Isus l-a făcut atunci când a murit a doua moarte în locul omului, atunci inima păcătosului este transformată și motivele sale curățite și el dezvoltă o apreciere din inimă a "farmecului inegalabil al lui Cristos." Moartea a doua este un stâlp central al învățăturii lor și este prevalentă în toate materialele lor. Noi cităm aici un extras dintr-o lucrare pregătită de Jack Sequeira pentru a demonstra semnificația acestei învățăături. Lucrarea prezintă trei viziuni asupra neprihănirii prin credință din adventism de astăzi.

Înainte de a ne ocupa de citat vrem să spunem că această lucrare încorporează o tehnică găsită în câteva dintre materialele prezentate de către susținătorii noii viziuni. Această tehnică se numește reducere la absurd și este o tehnică folosită de avocați în sala de judecată pentru scopul de a câștiga un argument opus căutării adevărului. El constă în definirea poziției oponentilor tăi într-o manieră atât de inconsistentă sau exagerată astfel ca atunci când este comparată cu poziția ta, ar fi absurd să accepți poziția oponentilor tăi. Trebuie să punctăm aici că din cele câteva lucrări pregătite de către cei din 'Noua Viziune' care definesc doctrina neprihănirii prin credință ca înțeleasa prin ceea ce este cunoscut ca "adventism istoric" niciuna nu s-a apropiat atât de mult de înțelegerea adevărată a "adventismului istoric" asupra neprihănirii prin credință.

Să ne întoarcem acum la a doua moarte: citatul următor declară emfaza pe care noua viziune o pune asupra acestui sacrificiu infinit. Este punctul C în ceea ce autorul descrie ca "esența acestei solii de la 1888." E.H. Sequeira, Cum putem cunoaște adevărul neprihănirii prin credință? Pagina 9.

"(c) Egalizând moartea lui Cristos pe cruce cu 'a doua moarte', 'rămas bun de la viață

pentru totdeauna', solia de la 1888 a prezentat natura adevărată a sacrificiului suprem al lui Cristos. Pe cruce EL s-a supus de fapt 'plăților păcatului,' echivalentul morții veșnice astfel încât noi să putem trăi în locul Său. Aceasta a fost adevărata slavă jertfitoare de sine a iubirii lui Dumnezeu manifestată pe cruce, care va avea un efect profund asupra credinciosului (citiți Viața lui Isus, pag. 753). Această iubire trebuie să umple pe credincios cu o ură față de păcat însuși și nu doar o frică de pedeapsă. Această iubire nou-testamentală produsă în inima credinciosului devine baza pentru sfințirea sa. Astfel iubirea devine într-adevăr împlinirea legii. (Romani 13:8-10; Galateni 5:13-14; 2 Ioan 6). Pedeapsa pe care legea lui Dumnezeu o cere de la păcătoși este 'a doua moarte.' Pe cruce, Cristos a gustat moartea pentru fiecare om (Evrei 2:9). Din moment ce Reformațiunea se agață de nemurirea sufletului, 'plăților păcatului' li s-au dat o definiție insuficientă și crucea a fost jefuită de slava sa adevărată. Doar când oamenii pricep dimensiunea adevărată a sacrificiului lui Cristos pe cruce ei îl vor urma cu o credință adevărată. Un astfel de motiv este esențial pentru realizarea sfințirii adevărate; căci fără credința originală, sfințirea vieții devine doar un show exterior și nu o experiență a inimii." Ibid., pag. 10.

Există o anumită doză de adevăr în acest ultim citat, dar sunt ceva probleme minore cu ceva din conținutul său. Cu toate acestea, în acest moment nu vrem să ne referim la problemele minore pentru că sunt minore, iar adevărul privitor la ceea ce s-a întâmplat la cruce este absolut esențial pentru ca omul să înțeleagă.

Punctul la care trebuie să ne referim aici este dacă solia lui Jones și Waggoner "egalizează moartea lui Cristos pe cruce cu 'a doua moarte', 'rămas bun la viață pentru totdeauna'," și,...Doar când oamenii pricep dimensiunea adevărată a sacrificiului lui Cristos pe cruce ei îl vor urma cu o credință adevărată." Este interesant de notat că Biblia nu spune niciodată direct că Isus a murit "a doua moarte" și nici Spiritul Profetic și nici Jones sau Waggoner. Dar nu aceasta este ideea. Ideea este aceasta: Recunosc soliile lui Jones și Waggoner un sacrificiu veșnic al lui Isus care a fost destinat să schimbe motivele inimii în credinciosul individual? Răspunsul este Da.

Să extragem câteva din aceste afirmații dintr-o predică de-a lui Jones de la sesiunea Conferinței Generale din 1895. Acestea sunt din predica 20. Vom cita câteva părți astfel încât să observați că fratele Jones împărtășește aceleași sentimente ca cele declarate mai sus de fratele Sequeira. În acest punct, Jones vorbește despre privilegiul reflectării chipului lui Dumnezeu. El întreabă,

"Să acceptăm noi acel privilegiu? Să vedem dacă ne facem vreo idee despre măsura acelui privilegiu. Ce a costat să fie adus acest privilegiu ție și mie? Ce a costat? - A costat prețul infinit al Fiului lui Dumnezeu."

"A fost un sacrificiu veșnic?...pentru toată veșnicia? Acela este sacrificiul care cucerește inimile oamenilor...pentru întreaga veșnicie - acela este un sacrificiu. Acea este iubirea lui Dumnezeu. Și nicio inimă nu poate să raționeze împotriva ei. Nu există nicio inimă care să poată raționa împotriva acestui fapt. Dacă inima îl acceptă sau nu, dacă omul îl crede sau nu, există o putere de supunere în ea și

inimile trebuie să stea în tăcere în prezența aceluia fapt îngrozitor. ” Acela este sacrificiul pe care El l-a făcut. Acela este ceea ce a costat: sacrificiul etern al Unuia care era cu Dumnezeu. Acela este ceea ce a costat pentru a le aduce oamenilor privilegiul de a-L slăvi pe Dumnezeu. ”Acum altă întrebare: A meritat acel privilegiu sacrificiul? Sau prețul a fost plătit pentru a crea privilegiul? Vă rog să gândiți cu atenție. Care este privilegiul? Am descoperit că privilegiul adus fiecărui suflet este de a-L slăvi pe Dumnezeu. Cât a costat pentru a aduce acel privilegiu la noi? - A costat sacrificiul infinit al Fiului lui Dumnezeu. A făcut El sacrificiul pentru a crea privilegiul sau privilegiul era acolo și a meritat sacrificiul? Văd că acesta este un gând nou pentru mulți dintre voi; dar nu vă temeți de el. Totul este în regulă. Vă rog să vă uitați la el cu atenție și să gândiți. Este tot ceea ce este nevoie. O voi mai spune de două sau de trei ori dacă este necesar; pentru că merită în întregime. Chiar de când faptul acela binecuvântat a venit la mine și anume că sacrificiul Fiului lui Dumnezeu este un sacrificiu veșnic și totul pentru mine, cuvântul a fost în mintea mea aproape în fiecare oră: ‘Voi umbla cu delicatețe înaintea Domnului în toate zilele mele.’...

”Atunci cine poate estima privilegiul slăvirii Lui? Nicio minte nu-l poate înțelege. A merita sacrificiul care a fost făcut pentru el - un sacrificiu veșnic - Ah, nu a făcut David bine când a spus privind la aceste lucruri: ‘O Doamne,...o așa cunoștință este prea minunată pentru mine; este înalta, nu o pot ajunge? și, ‘În multitudinea gândurilor mele intime, mângâierile Tale îmi încânta sufletul.’ ”Niciodată nu am visat că privilegiul a fost așa de mare. Dar Dumnezeu S-a uitat la privilegiu, Isus Cristos S-a uitat la privilegiu, la ceea ce înseamnă să-L slăvești pe Dumnezeu. Și uitându-Se la aceasta și văzând unde am mers, s-a spus, Merită prețul. Cristos a spus: ‘Voi plăti prețul.’ Și ‘Așa de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe singurul Său Fiu născut,’ și astfel ne-a adus privilegiul de a-L slăvi pe Dumnezeu.”

Observăm că sacrificiul lui Cristos a fost înălțat absolut și de Jones. În timp ce noua viziune înălța efectele recunoașterii că Cristos a murit de cea de-a doua moarte, Jones înălța sacrificiul veșnic de asemenea și spune , ”Iată ceea ce cucerește inimile oamenilor,” și ”Există o putere de supunere în ea și inima trebuie să stea în tăcerea aceluia fapt îngrozitor...” Ce asemănare în prezentări! Din nefericire, ele nu reprezintă aceeași prezentare și aceste tipuri de aplicații greșite ale soliei pe care au adus-o Jones și Waggoner distrug credibilitatea celor care susțin că împărtășesc solia de la 1888.

Vedeți, Jones nu vorbea despre cea de-a doua moarte. El nici măcar nu vorbea despre cruce. El vorbea despre sacrificiul infinit pe care Isus l-a făcut când și-a predat latura omniprezentă a divinității Sale. Conform cu Jones, sacrificiul infinit pe care Cristos l-a făcut, care este destinat să ne schimbe inimile noastre a fost înțelegerea că Cristos avea să fie stânjenit cu umanitatea noastră pentru totdeauna. Și acel sacrificiu este veșnic. A fost în realitate un sacrificiu veșnic. El nu a gustat doar umanitatea, El a devenit umanitate pentru totdeauna.

În acest punct dacă am demonstrat sau nu clar pentru cititor erorile și interpretările greșite pe care le observăm în noua viziune, sper că am demonstrat necesitatea pentru fiecare de a studia aceste concepte pentru sine sub călăuzirea Duhului Sfânt.

Nu putem lăsa niciun grup, asociație, biserică, comitet sau organizație să determine care este adevărul pentru noi în mod individual indiferent ce nume ar purta acel grup. Acest fapt este în mod special urgent când este pus în legătură cu o solie așa de importantă ca Cristos, neprihănirea noastră. Acum ne vom adresa pe scurt cărții Dincolo de credință.

Capitolul 13 - Dincolo de credință

La pagina 7 din cartea Dincolo de credință suntem sfătuiți "să punem deoparte toate ideile preconceptuate" pentru a îi aprecia mesajul.

...Vinul nou nu poate fi pus în sticle vechi." Înainte ca cineva să-și pună deoparte ideile sale preconceptuate, el trebuie să înțeleagă ce fel de vin este servit. La urma urmelor sunt două feluri de vin (Matei 9:17; și Apocalipsa 18:3).

Susținătorii noii viziuni insistă că Dincolo de credință este solia de la 1888 și de aceea trebuie de asemenea să întrebăm. Este acest vin nou solia lui Jones și Waggoner sau este nou și pentru solia lor? Trebuie să concluzionăm că este un vin diferit față de solia pe care Jones și Waggoner au adus-o dar poate că nu chiar așa de nou cum ar crede unii. Premisa fundamentală a acestei cărți poate fi găsită înapoi în timpul aproximativ al lui Jones și Waggoner pentru că se făcea referire la ea în mod esențial chiar și în acea zi. Să avem în vedere un pasaj scurt dintr-o carte scrisă de către un contemporan al lui Jones și Waggoner.

"În Isus Cristos lumea întreaga a murit pentru păcatele ei și apoi în Isus Cristos lumea întreaga s-a sculat din morți la o viață liberă de păcat. Aceasta este vestea bună pe care vestitorul crucii o poartă lumii. Cu proclamația de emancipare el merge înainte proclamând libertate lumii întregi. Și la fel cum fiecare vestitor al proclamației libertății a președintelui a refuzat să-l recunoască pe orice om ca un rob, la fel vestitorul Evangheliei trebuie să refuze să recunoască pe orice om ca un rob al păcatului. El trebuie să proclame libertate pentru toți oamenii, să le spună tuturor oamenilor că sunt liberi în ciuda condiției lor ereditare sau anterioare de servitute."

Acest pasaj este desigur foarte apropiat de cel de la pagina 8 din cartea Dincolo de credință, care afirmă, "Eu cred că Biblia învață că Dumnezeu a mântuit de fapt și necondiționat toată omenirea la cruce astfel încât să fim îndreptățiți și împăcați cu Dumnezeu prin acel act."

Acest citat este desigur poziția noii viziuni iar citatul anterior este din cartea Proclamația libertății și păcatul de neiertat de Albion F. Ballenger, publicată în 1915, pagina 20. Poate că acest vin nou nu este așa de nou. În orice caz, să nu lăsăm deoparte toate ideile preconceptuate când ajungem la munca unui om; să testăm conținuturile prin "lege și mărturie." Este interesant că una din temele principale dezvoltate de Ballenger de-a lungul cărții sale este proclamația emancipării a lui Abraham Lincoln. Această învățătură este adesea folosită de susținătorii noii viziuni pentru a stabili mântuirea necondiționată la fel cum face Ballenger. Ei folosesc următorul citat pentru a demonstra că Ellen White a învățat o îndreptățire legală,

forensică.

Isus cunoaște circumstanțele fiecărui suflet. Cu cât este mai mare vina păcătosului cu atât mai mult el are nevoie de Mântuitor. Inima Sa de iubire și simpatie divină este atrasă cel mai mult către acela care este prins fără nicio speranță în cursele vrăjmașului. Cu propriul Său sânge El a semnat actele emancipării rasei. Divina vindecare, 89-90.

Învăța d-na White că proclamația emancipării este o ilustrație a unei îndreptări legale, forensice pentru omenirea întreaga? Să luăm următorul citat:

Când Satana triumfa ca prințul lumii, când pretindea lumea ca și împărăția sa, când toți eram corupți de păcat, Dumnezeu Și-a trimis mesagerul din ceruri, chiar singurul Său Fiu născut pentru a proclama tuturor locuitorilor lumii: Am găsit o răscumpărare. Am găsit o cale de scăpare pentru toți care pier. Am actele emancipării tale, oferite pentru tine, sigilate de Domnul cerurilor și al pământului. Poți avea libertate cu condiția credinței în Cel ce poate mântui din toți cei ce vin la Dumnezeu prin El. A fost oferită o răscumpărare la un cost infinit iar ei nu o acceptă nu pentru că ar exista vreun defect în titlul care a fost cumpărat pentru sufletele pierdute. Nu este din cauza faptului că mila, harul, iubirea Tatălui și a Fiului nu sunt ample și nu au fost oferite gratuit că ei nu se bucură în iubire iertătoare, ci din cauza necredinței lor, din cauza alegerii lumii ei nu sunt mângâiați de harul lui Dumnezeu. Din cauza iubirii neascultării, plăcerii lor în păcat, bucuria lor în rebeliune care le-au tocit percepțiile până când au eșuat să discearnă lucrurile care le aduc pacea. Dacă ei vor fi pierduți, aceasta va fi din cauza faptului că nu au venit la Cristos ca să poată avea viața. Semnele Timpului, 6 iunie 1895.

În mod clar dna White a văzut această ilustrație a proclamației de emancipare a lui Lincoln ca o provizie cu condiții. În timp ce noua viziune și Ballenger au văzut-o ca o proclamație legală care mântuiește necondiționat toți oamenii. Nu avem nicio dovadă în afară de similitudinea conținutului că noua viziune a derivat din învățăturile lui Ballenger iar a aduce numele său în discuție este ceea ce mulți ar numi vină prin asociere. Desigur, vină prin asociere sau ceea ce este mai adesea numită dovadă circumstanțială este totuși dovadă. Mulți oameni au fost condamnați pentru o crimă doar prin dovezi circumstanțiale. Dar simțim că deja am demonstrat destule probleme originale din interpretările noii viziuni asupra lui Jones, Waggoner și Prescott astfel încât nu oferim doar dovada circumstanțială. Cu acel concept în minte să ne referim la subiectul vinovăției prin asociere.

Vină prin asociere

Să începem cu două citate. Dacă sunteți familiari cu cartea Dincolo de credință, încercați să vă aduceți aminte unde anume se găsesc.

”Când El (Cristos) a murit, ‘lumea întreaga’ a murit în mod legal. Noi am fost ruinați cu secole înainte fără participarea noastră de către primul Adam. La Calvar, fără participarea noastră personală am fost răscumparați de către al doilea Adam.” Și de

asemenea "Vestea bună declară că toți oamenii au fost răscumpărați, că îndreptățirea a fost asigurată pentru toți, că toată rasa umană a fost restaurată pentru a fi pe placul lui Dumnezeu și că toate păcatele....sunt acum anulate pentru întreaga lume."

Unde găsim aceste citate în cartea Dincolo de credință? Nu le găsim. Găsim doar aceleași idei teologice. Autorul acestor citate este Desmond Ford. Primul este dintr-o lucrare intitulată *În ciuda a un milion de predici împotriva, Evanghelia nu este un sfat bun* iar al doilea este o declarație a lui Ford din *Criza teologică* de Leroy Moore, pagina 52. Această dovadă poate fi de asemenea circumstanțială dar o poziție teologică fundamentală din cartea Dincolo de credință și de-a lui Desmond Ford este că la cruce, al doilea Adam a oferit mântuire de fapt și necondiționat pentru fiecare om. Ei pot să construiască case diferite unul de altul, dar temelie este aceeași pentru amândoi. Acel fapt este deranjant dacă este doar circumstanțial.

Mai multe dovezi circumstanțiale a noii viziuni în Adventism reprezintă dependența lui Sequeira de teologii calviniști, bărbați ca Thomas F. Torrence, Anders Nygren, John Murray și C.E.B Cranfield. Când veți căuta lucrările acestor bărbați, veți vedea că ei se dau adesea referință unul pe altul; că munca lor se centrează pe ecumenism; că ei erau calviniști în teologia lor și că una din temele lor prevalente era agape și iubirea eros. Ne-am uitat la dovada circumstanțială pe care unii ar numi-o vină prin asociere. Să ne referim acum la ceea ce poate fi numită vină prin neasociere.

Vină prin neasociere

Deși Dincolo de credință folosește mulți termeni adventiști, susținătorii ei afirmă că motivul pentru care lipsesc referințele din Spiritul Profetic este că a fost destinată ca o carte misionară. Există un singur citat de Ellen White în carte dar ceea ce aduce greutate acestei observații este că propagatorii noii viziuni au materiale prin care încurajează oamenii să investigheze noua viziune prin Biblie și doar prin ea. Ei folosesc desigur și citate din Spiritul Profetic pentru a stabili această doctrină și suntem de acord că Biblia este fundamentul întregului adevăr, dar ne aducem aminte declarații ca cea din Maranata, pagina 158:

Ultima amăgire a lui Satan va fi să facă fără efect mărturia Duhului lui Dumnezeu. "Unde nu este viziune, poporul pierie" (Proverbe 29:18). Satan va lucra ingenios pe căi diferite și prin agenți diferiți pentru a dezrădăcina încrederea poporului-rămășiță a lui Dumnezeu în mărturia adevărată."

Susținătorii noii viziuni includ în materialul lor foi cu scopul de a minimaliza folosirea scrierilor din Spiritul Profetic. Un extras de două citate din una din lucrările lor intitulate Sfatul lui E.G. White asupra folosirii scrierilor ei cu referire la Biblie, declară:

Nu o citați pe sora White. Nu vreau să o citați niciodată pe sora White până când nu aveți avantajul că știți unde vă aflați. Citați Biblia. Faceți ca Biblia să vorbească. Este plină de carne, plină de grăsime. Aduceți-o în viața voastră și veți ști mai multă Biblie

decât știți acum. Colecția Spalding - Magan, 174.

Credincioșii nu trebuie să se bazeze pe supoziții și pe idei bolnăvicioase a ceea ce reprezintă adevărul. Credința lor trebuie să fie întemeiată ferm pe Cuvântul lui Dumnezeu. Mărturii vol. 5, 708.

Aceste foi pe care susținătorii noii viziuni le tipăresc lasă în mod ciudat deoparte alte câteva citate pe tema uzitării Spiritului Profetic. Să luăm următoarele ca un exemplu scurt:

În afară de instrucțiunea din Cuvântul Său, Domnul a dat mărturii speciale poporului Său, nu ca o revelație nouă, ci ca să poată pune înaintea noastră lecțiile pline ale Cuvântului Său, ca greșelile să poată fi corectate astfel încât să poată fi arătată calea dreaptă ca fiecare suflet să fie fără scuză. Solii alese, vol. 3,31.

Biblia trebuie să fie sfătuitoarea voastră. Studiați-o și mărturiile pe care Dumnezeu le-a dat; pentru că ele niciodată nu contrazic Cuvântul Său. Ibid., 32.

Mărturiile pe care Dumnezeu le-a dat poporului Său sunt în armonie cu Cuvântul Său. Mărturii către slujitori, 292.

Problema studierii doar a Bibliei este dublă. În primul rând este vorba despre preponderența informațiilor din Spiritul Profetic pe subiectul îndreptării. Cum o poate evita cineva? Este curios de notat că aproape nicio informație despre îndreptare din Spiritul Profetic nu poate fi folosită pentru a se potrivi conceptului de îndreptare în două faze a noii viziuni. A doua problemă cu folosirea doar a Bibliei este dorința de a folosi Jones, Waggoner și Prescott dar nu și Ellen White. Bineînțeles că nici scrierile lui Jones, Waggoner și Prescott nu susțin nici ele noua viziune, dar din nefericire scrierile lor nu sunt așa de bine cunoscute și nici așa de ușor accesibile ca Spiritul Profetic și de aceea ei pot fi prezentați mai ușor într-o lumină falsă.

În 1994 s-au ținut două întâlniri între Jack Sequeira și câțiva membri de bază ai Comitetului de Studiu a Soliei de la 1888 și alte câteva departamente de slujire care nu erau de acord cu teologia conținută în cartea Dincolo de credință. Prima întâlnire a fost pentru o zi în ianuarie; apoi a doua întâlnire a durat două zile în februarie. Ambele s-au ținut în Loma Linda, California.

La sfârșitul primei zile a celei de-a doua întâlniri s-a făcut o moțiune astfel încât în ziua următoare Colin Standish a făcut o exegeză la Romani 7 urmată de o exegeză la Romani 7 de către Jack Sequeira. Moțiunea a trecut iar a doua zi a apărut o schimbare în agendă. Susținătorii noii viziuni doreau să se refere la Romani 5 în loc de Romani 7 cu o adăugire interesantă. Ei au făcut o moțiune ca în exegeză să nu fie folosit Spiritul Profetic. Bineînțeles că a urmat o discuție aprinsă pe lumină și adevăr dar în majoritate erau de partea noii viziuni. Nu s-a permis introducerea în exegeza la Romani 5 a Spiritului Profetic. Cineva se poate îndrepta de ce? Răspunsul evident către acest scriitor este că Romani 5:18 este prea important ca verset pentru susținătorii noii viziuni ca să fie contrazis de mărturia clară a Spiritului Profetic. Dacă este acceptată noua viziune, Romani 5:18 trebuie să învețe că toți oamenii sunt

îndreptățiți.

Ispășirea care a fost făcută pentru noi de Cristos este în întregime și din abundență satisfăcătoare pentru Tatăl. Dumnezeu poate fi drept și în același timp să îndreptățească pe cei care cred. Aici adevărul este arătat în linii clare. Această milă și bunătate este în întregime nemeritată. Harul lui Cristos este liber să îndreptățească păcătosul fără niciun merit sau pretenție din partea sa. Îndreptățirea este o iertare totală, completă de păcat. În momentul în care un păcătos îl acceptă pe Cristos prin credință, în acel moment este iertat. Neprihănirea lui Cristos îi este atribuită și el nu se mai poate îndoii de harul iertător al lui Dumnezeu. Nu este nimic în credință care să o facă mântuitorul nostru. Credința nu poate îndepărta vina noastră. Cristos este puterea lui Dumnezeu spre mântuirea tuturor celor care cred. Îndreptățirea vine prin meritele lui Isus Cristos. El a plătit prețul răscumpărării păcătosului. Cu toate acestea, doar prin credința în sângele Său, Isus poate îndreptați credinciosul. Comentariul biblic Adventist de ziua a șaptea, 1071.

Dar în timp ce Dumnezeu poate fi drept și totuși să îndreptățească păcătosul prin sângele lui Cristos, niciun om nu poate să-și acopere sufletul cu îmbrăcămintea neprihănirii lui Cristos în timp ce practică păcate cunoscute sau neglijează îndatoririle cunoscute. Dumnezeu cere predarea întregii inimi înainte ca îndreptățirea să poată avea loc; și pentru ca omul să rețină îndreptățirea trebuie să fie ascultare continuă prin credință activă, vie care lucrează prin iubire și purifică sufletul. Solii alese, vol.1, 366.

Este chiar imposibil s-o faci pe Ellen White să învețe că oamenii sunt îndreptățiți în timp ce ei rămân în păcatele lor. Dacă a făcut așa, bineînțeles că susținătorii noii viziuni ar trâmbița aceste pasaje de pe acoperișuri. În schimb, ei votează să o lase tăcută în ceea ce privește subiectului îndreptățirii.

Cristos nu a venit să scuze păcatul, nici să îndreptățească un păcătos în timp ce el a continuat să încalce acea lege pentru care Fiul lui Dumnezeu urma să-și dea viața pentru a răzbuna și înălța. Dacă ar fi fost posibil ca legea să fie abrogată, Cristos nu ar fi avut nevoie să vină pe pământul nostru și să moară, cel drept pentru cel nedrept. Dumnezeu l-ar fi putut aduce pe păcătos din nou în grație anulând legea. Dar aceasta nu se putea întâmpla. Legea îl ține pe călcătorul ei în strânsoare dar cei ascultători sunt liberi. Legea nu poate curăți de păcat, ea condamnă păcătosul. Păcătosul poate sta îndreptățit înaintea lui Dumnezeu doar prin pocăință către Dumnezeu și credință în meritele lui Isus Cristos. Semnele Timpului, 18 iulie 1878.

În acest punct ne vom referi la alte câteva aberații teologice din cartea Dincolo de credință. Noi nu vom sonda în adâncime fiecare aspect, dar le vom demonstra simplu a fi în opoziție cu adevărul. S-au publicat multe articole recent care se ocupă cu această carte iar pozițiile teologice o prezintă. De asemenea, poate fi obținut de la Hope International un material video cu o discuție la o masă rotundă cu Ron Spear, Colin Standish și Ralph Larson și care se referă specific la aceste aspecte în profunzime. Titlul acestei prezentări video este Absolut dincolo de credință. Noi recomandăm cititorului aceste surse dacă este nevoie de o prezentare mai amplă.

Capitolul 14 - Alte probleme

Respingerea ispășirii înlocuitoare a lui Cristos

De la pagina 39 la pagina 47 din cartea Dincolo de credință este respinsă ispășirea înlocuitoare pe autoritatea teologilor catolici. Sequeira declară: "Așa cum teologii catolici arată este un principiu fundamental al oricărei legi, divine sau omenești că vinovăția sau pedeapsa nu poate fi transferată de la vinovat la nevinovat și nici neprihănirea unei persoane nu poate fi transferată legal alteia." Dincolo de credință. Pagina 42. Să ne referim la câteva versete care stau împotriva noii viziuni și a teologilor catolici.

Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi, în aceea că, pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi. Romani 5:8 Citiți de asemenea Matei 20:28, 26:28; Romani 3:25, 5:6,8, 14:15; 1 Corinteni 5:7, 15:3; 2 Corinteni 5:15; Efeseni 5:2; 1 Tesaloniceni 5:10; Evrei 10:12; 1 Petru 3:18.

Aceste versete prezintă transferul pedepsei; acum să ne referim la transferul neprihănirii.

Chiar dreptatea lui Dumnezeu, [care este] prin credința lui Isus Cristos pentru toți și peste toți cei ce cred; fiindcă nu este diferență. Romani 3:22. Citiți de asemenea Romani 4:6, 5:17; Filipeni 3:9; Evrei 11:7.

Dacă vrea cineva să citească și despre pedeapsă și despre neprihănire transferate într-un singur pasaj îi recomand Isaia 53. Noua viziune și Sequeira duc ideea întreaga la o extremă care neagă transferul biblic efectuat la cruce și prin cruce.

Domnul atribuie credinciosului neprihănirea lui Cristos și îl declară neprihănit înaintea Universului. El transferă păcatele lui Isus, Reprezentantul, Înlocuitorul și Siguranța păcătosului. Asupra lui Cristos El așează nelegiuirea fiecărui suflet care crede. "Fiindcă pe Cel ce nu a cunoscut păcat, L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim făcuți dreptatea lui Dumnezeu în El." 2 Corinteni 5:21. Solii alese, vol.1, 392.

Alte probleme

Limbaj universalist

Contrar adevăraților mesageri din 1888 (Jones și Waggoner), noua viziune îi vede pe toți oamenii în Cristos. Cartea Dincolo de credință prezintă, de asemenea limbajul universalist al noii viziuni. Să avem în vedere următoarele:

"Dumnezeu a îndreptățit legal toată omenirea în Cristos." Pagina 34. "În primul rând, mântuirea este ceea ce Dumnezeu a realizat deja pentru toată omenirea în viața și în moartea lui Isus," Pagina 31, "Dumnezeu a îndreptățit legal toată omenirea în Cristos," Pagina 34, "Toată umanitatea era în Cristos." Pagina 35, "Apostolul Pavel

descrie mântuirea pe care Dumnezeu a realizat-o deja pentru întreaga umanitate în lucrarea terminată a lui Cristos ca 'voi în Cristos'," Pagina 36, "La fel, Biblia învață că Dumnezeu a răscumpărat toată umanitatea într-un singur om, Isus Cristos." Pagina 36, "Întreaga rasă umană este în mod colectiv una 'în Isus Cristos'," Pagina 37, "Ce a făcut Isus și noi am făcut pentru că suntem una în El." Pagina 37. "Ca al doilea Adam, Cristos a strâns la El întreaga rasă umană și a murit cea de-a doua moarte, cea veșnică - plățile păcatului." Pagina 86,

Este mai mult despre această învățătură universalistă în cartea Dincolo de credință, dar acest extras ar trebui să fie suficient pentru a stabili poziția sa. Contrar lui Jones, Waggoner și Prescott, înțelegerea unitară a noii viziuni nu include adevărul că pentru a face parte din familia celui de-al doilea Adam, familia divino-umană cum a numit-o Prescott, trebuie să te naști din nou prin primirea proviziilor Evangheliei. Există ramificații mai adânci la aceste poziții greșite, dar aici suntem limitați de spațiu și timp.

Limbaj Calvinist

La întâlnirile din Loma Linda din februarie 1994, unul dintre susținători a declarat că el nu a vrut să fie târât în "infantologie". Pentru a înțelege de ce el nu a vrut ca discuția să se îndrepte în acea direcție, să avem în vedere următoarele citate din cartea Dincolo de credință cu referire la ceea ce se întâmpla când moare un prunc.

"Toată omenirea este condamnată în mod legal deoarece toți au păcătuit într-un singur om, Adam," Pagina 40, "Din moment ce toți am păcătuit în Adam," Pagina 85, "Omul păcătos nu este pierdut deoarece a comis păcate, ci fiindcă este fără Cristos - adică, deoarece este născut din Adam și de aceea stă condamnat în el chiar înainte să comită un păcat de-al lui." Pagina 134.

Acestea bineînțeles că nu sunt toate referințele calviniste găsite în cartea Dincolo de credință, dar ele arată unde poate duce construirea pe o premiză falsă.

Contradicții la Inspirație

Vă vom împărtăși câteva din contradicțiile găsite în cartea Dincolo de credință. "Dumnezeu nu și-a pronunțat în mod explicit legea Sa până când a dat-o omenirii ca un cod legal prin Moise." Dincolo de credință, 53.

Adam și Eva, la crearea lor au avut o înțelegere a legii lui Dumnezeu; ei erau familiari cu cerințele sale pentru ei; preceptele sale erau scrise în inimile lor....Adam i-a învățat pe urmașii săi legea lui Dumnezeu și a fost transmisă de la tată la fiu prin generații succesive....Legea a fost ținută de Noe și familia sa iar Noe i-a învățat pe urmașii săi cele zece porunci. Patriarhi și profeți, 363.

"O fire păcătoasă, ne reamintesc ei este însăși păcat." Dincolo de credință, 43. Dacă firea păcătoasă este însăși păcat, a luat Cristos natura noastră?

În El nu era nici minciună, nici păcătoșenie...cu toate acestea El a luat asupra Lui natura noastră păcătoasă. Semnele Timpului, 30 iulie 1902.

"Natura păcătoasă nu mai poate fi reparată; nu poate fi reconstruită în ceva acceptabil lui Dumnezeu" Dincolo de credință, 131.

Iertarea de păcate nu este singurul rezultat al morții lui Isus. El a făcut sacrificiul infinit nu doar ca păcatul să poată fi îndepărtat, dar și ca natura umană să poată fi restaurată, reînfrumusețată, reconstruită din ruinele sale și făcută potrivită pentru prezența lui Dumnezeu. Mărturii pentru comunitate, vol. 5, 537.

"Cu toate acestea, reformatorii erau în mod etic greșiți în definiția lor asupra înlocuirii - că lucrarea și moartea lui Cristos au fost acceptate în locul lucrării și morții noastre." Dincolo de credință, 40.

Murind pe cruce, El a transferat vina de la persoana infractorului la cea a Înlocuitorului divin prin credință în El ca un Răscumpărător personal. Păcatele unei lumi vinovate, care în sens figurat sunt reprezentate de expresia 'roșii ca cârmâzul' au fost atribuite Garantului divin. Comentariu biblic Adventist de ziua a șaptea, vol. 7, 462.

"Carnea lui Cristos, fiind carnea noastră păcătoasă în mod colectiv a poftit după păcat." Dincolo de credință, 147.

Cu rugăciune vă rog să aveți în vedere ramificațiile ultimei afirmații în lumina declarației lui Iacov despre poftă.

Apoi, după ce pofta a conceput, naște păcat; iar păcatul, odată înfăptuit, naște moarte. Iacov 1:15

Carnea însăși nu poate acționa contrar voinței lui Dumnezeu. Căminul Adventist, 127.

Neprihănirea atribuită și împărtășita

Susținătorii noii viziuni separă îndreptățirea până în punctul în care învață că noi suntem mântuiți în întregime prin îndreptățire și că sfințirea este doar rodul acelei condiții mântuite. Sequeira declară poziția lor clar în următorul citat:

"Noi descriem adesea primul aspect al mântuirii - Evanghelia obiectivă - ca neprihănirea atribuită a lui Cristos. Aceasta este ceea ce îl califică pe credincios pentru ceruri, atât acum cât și la judecată. Noi descriem al doilea aspect al mântuirii - Evanghelia subiectivă - ca și neprihănirea împărtășita a lui Cristos. Aceasta este ceea ce dă mărturie despre realitatea neprihănirii atribuite a lui Cristos în viață. Nu contribuie nici în cea mai mică măsură la calificarea noastră pentru ceruri; ea mărturisește sau demonstrează ceea ce este deja adevărat în Cristos. Neprihănirea împărtășită nu ne califică pentru ceruri." Dincolo de credință, 32.

Neprihănirea prin care suntem îndreptățiți este atribuită; neprihănirea prin care suntem sfințiți este împărtășita. Prima este titlul nostru pentru ceruri, a doua este pregătirea noastră pentru ceruri. Credința prin care trăiesc, 116.

Noua viziune învață că sfințirea nu ne "califică pentru ceruri," dar Spiritul Profetic declară că este pregătirea noastră pentru ceruri. Gândiți-vă ce înseamnă cele două cuvinte. Pregătit: adaptat la un sfârșit sau un scop; devenind; potrivit; calificat. - starea de a fi pregătit. Sublinieri adăugate din dicționarul Webster. A califica: ... a-l arăta pe cineva pregătit. Ibid.

"Pe de altă parte, neprihănirea pe care Dumnezeu o realizează în noi nu are nicio valoare mântuitoare." Dincolo de credință, 170.

El nu ne-a mântuit prin fapte ale neprihănirii pe care le-am făcut noi, ci prin mila Sa, prin spălarea regenerării și înnoirea Duhului Sfânt. Tit 3:5.

Dar noi suntem datori să aducem totdeauna mulțumiri lui Dumnezeu pentru voi, frați iubii de Domnul, pentru că Dumnezeu v-a ales de la început pentru mântuire prin sfințirea Duhului și credința adevărului. 2 Tesaloniceni 2:13.

Fapte

Nu vom intra în profunzime în poziția noii viziuni asupra eforturilor omului în planul mântuirii. Îl vom lăsa pe Sequeira să-și declare poziția sa și apoi vor urma câteva citate din Spiritul Profetic.

"Dacă o persoană nu crede că o mântuire întreaga și completă a fost deja obținută în Isus Cristos, dacă o persoană crede că mântuirea depinde în cele din urmă într-o anumită măsură de comportamentul lui sau al ei, atunci credința pe care o poate genera acea persoană va fi în mod natural poluată de îngrijorare de sine." Dincolo de credință, 91.

Omul care încearcă să păzească poruncile lui Dumnezeu doar dintr-un simț de obligație doar datorită faptului că îi este cerut să facă așa - nu va intra niciodată în bucuria ascultării. El nu ascultă. Când cerințele lui Dumnezeu sunt considerate o povară deoarece ele vin în contradicție cu înclinația omenească, putem ști că viața nu este o viață creștină. Ascultarea adevărată este lucrarea exterioară a unui principiu interior. Ea izvorăște din iubirea neprihănirii, din iubirea legii lui Dumnezeu. Esența întregii neprihăniri este loialitate față de Răscumpărătorul nostru. Aceasta ne va conduce să facem dreptatea pentru că este drept - pentru că a face dreptate este pe placul lui Dumnezeu. Parabolele Domnului Cristos, 97-98.

Niciunii nu sunt creștini adevărați dacă nu au o experiență zilnică în lucrurile lui Dumnezeu și nu practică zilnic tăgăduirea sinelui, purtând cu bucurie crucea și urmându-L pe Cristos. Fiecare creștin în viață va avansa zilnic în viața divină. Pe măsură ce avansează către perfecțiune, el experimentează o întoarcere la Dumnezeu în fiecare zi; și această întoarcere nu este completă până când nu atinge desăvârșirea

caracterului creștin, o pregătire completă pentru atingerea finală a nemuririi. Mărturii pentru comunitate, vol. 2, 505.

Când El revine nu ne va curăți de păcatele noastre, nu va îndepărta de la noi defectele din caracterul nostru sau nu ne va vindeca de infirmitățile temperamentele și dispozițiile noastre. Dacă nu sunt lucrate în noi deloc, această lucrare va fi realizată în întregime înainte de acel timp. Când Domnul vine cei care sunt sfinți se vor sfinți mai departe. Cei care și-au menținut trupurile și duhurile în sfințenie și onoare, vor primi atunci atingerea finală a nemuririi. Dar cei care sunt nedrepti, nesfinți și stricați vor rămâne așa pentru totdeauna. Nicio lucrare nu se va face atunci pentru ei pentru a le îndepărta defectele și a le da caractere sfinte. Cel care rafinează nu se va așeza atunci pentru a-și urma procesul Său de rafinare și a îndepărta păcatele și degradarea lor. Toate acestea trebuie să se facă în aceste ore de har. Acum este timpul când lucrarea trebuie să se realizeze pentru noi. Sfaturi pentru sănătate, 44.

Noua viziune declară că trebuie să vedem lucrarea de mântuire la timpul trecut, o lucrare terminată. Doamna White spune că trebuie să fie împlinita pentru noi astăzi. În niciun caz acestea nu sunt toate problemele conținute în cartea Dincolo de credință sau în învățăturile Comitetului de Studiu al Soliei de la 1888. Dar ele ar trebui să fie suficiente pentru a ridica un steag de avertizare studentului serios. Repetăm citatul de la început:

Trebuie să cunoaștem în mod individual condițiile prescrise de a intra în viața veșnică.... Nu putem lăsa aceste întrebări să fie soluționate pentru NOI de mintea sau judecata altuia. Trebuie să cercetăm Scripturile cu atenție cu o inimă deschisă la primirea luminii și a mărturiilor adevărului. Nu putem încrede mântuirea sufletelor noastre slujitorilor, tradițiilor, autorităților omenești, sau pretențiilor. Trebuie să știm noi înșine ceea ce a spus Dumnezeu...Nu trebuie să fie studiul nostru care este opinia bărbaților sau a credinței populare sau ce au spus părinții. Nu ne putem încrede în vocea mulțimii dar vrem să știm care este vocea lui Dumnezeu, care este voia Sa descoperită....Domnul cere în mod pozitiv de la fiecare creștin o cunoaștere inteligentă a Scripturilor. Review & Herald, 8 martie 1887.

APENDICE

de Colin Standish

Cuvântul lui Dumnezeu demonstrează că Evanghelia mântuirii cuprinde atât îndreptățirea prin credință, cât și sfințirea prin credință. Cristos și scriitorii biblici au prezentat o Evanghelie care a negat pretenția Reformațiunii că Evanghelia era doar îndreptățire. Ne vom uita acum la pretențiile Evangheliei obiective care este o trăsătură centrală a învățăturii grupului de studiu de la 1888 și a cărții prezbiterului Jack Sequeira, Dincolo de credință. Acest ultim fapt este făcut clar în prefața cărții prezbiterului Sequeira:

”Timp de 400 de ani creștinismul protestant a fost divizat în două tabere în ceea ce privește mântuirea. Prima, Calvinismul mărturisește că Cristos a mântuit în fapt

ființele omenești pe cruce, dar că această mântuire este limitată doar pentru cei aleși - cei pe care Dumnezeu i-a predestinat să-i mântuiască. A doua viziune, arminianismul [conceptul reformatorului olandez Arminius, care s-a opus cu fermitate conceptelor de predestinare a lui Calvin și odată mântuit, pentru totdeauna mântuit] susține că pe cruce Cristos a obținut mântuire pentru umanitatea întreaga, dar că această mântuire este doar o provizie; o persoană trebuie să creadă și să se pocăiască pentru ca provizia să devină o realitate. Amândouă viziunile sunt doar vești bune condiționate.”

”Eu cred că nicio tabără nu prezintă adevărul complet despre mântuire. Prima crede că Biblia învață că Dumnezeu a mântuit în fapt și necondiționat umanitatea întreaga la cruce astfel încât suntem îndreptățiți și împăcați cu Dumnezeu prin acel fapt (citiți Romani 5:10, 18; 2 Corinteni 5: 18-19). Prima crede că singurul motiv pentru care cineva va fi pierdut este că el sau ea respinge în mod voit și persistent darul lui Dumnezeu de mântuire în Cristos (citiți Ioan 3:18,36). Aceasta este ceea ce constituie cele trei solii îngerești din Apocalipsa 14, Evanghelia veșnică care trebuie să fie predicată fiecărei națiuni, seminții, limbi și popor înainte să vină sfârșitul.” Jack Sequeira, Dincolo de credință, 7-8.

Această declarație introductivă ar fi trebuit să ridice un steag roșu chiar la început pentru fiecare care o citește. Este remarcabil că atât de mulți au acceptat această introducere uimitoare, printre ei fiind mulți care au respins cu ușurință prezentările dr. Ford cu 10-20 ani în urmă. Să examinăm pe scurt cele trei porțiuni subliniate ale acestei declarații în lumina revelației divine.

1. A nega că trebuie să credem și să ne pocăim pentru a atinge mântuirea neagă chiar Evanghelia predicată de Isus.

Și după ce Ioan a fost pus în închisoare, Isus a venit în Galileea predicând Evanghelia împărăției lui Dumnezeu. Și, spunând: Timpul este împlinit și împărăția lui Dumnezeu este aproape: pocăiți-vă și credeți Evanghelia. Marcu 1:14-15.

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu născut, ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Ioan 3:16.

Vă spun: Nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți peri la fel. Luca 13.3

2. Pretenția că mântuirea este necondiționată este la fel de nescripturistică cum este cea că mântuirea nu cere credință sau pocăință.

Există condiții pentru primirea de către noi a îndreptățirii și sfințirii și a neprihănirii lui Cristos. Solii alese, vol. 1, 377.

Binecuvântat este omul care îndura ispita, pentru că, după ce este încercat, va primi coroana vieții, pe care a promis-o Domnul celor ce Îl iubesc. Iacov 1,12.

Dați ascultare preaiubiții mei frați: Nu a ales Dumnezeu pe săracii acestei lumi, să fie

bogați în credință și moștenitori ai împărăției pe care a promis-o celor ce Îl iubesc? Iacov 2:5.

Dar așa cum este scris: Ochiul nu a văzut nici urechea nu a auzit, și nici la inima omului nu au urcat cele pregătite de Dumnezeu pentru cei ce Îl iubesc. 1 Corinteni 2:9.

Căci de la începutul lumii oamenii nu au auzit, nici nu au dat ascultare, nici ochiul nu a văzut, Dumnezeule, în afară de Tine, ce a pregătit pentru cel care L-a așteptat. Isaia 64,4.

Precum un tată se îndura de copiii săi, așa se îndura Domnul de cei ce se tem de El. Psalmul 103:13.

Dar dacă umblăm în lumină, așa cum El este în lumină, avem părtășie unii cu alții și sângele lui Isus Cristos, Fiul Său, ne curăță de tot păcatul. 1 Ioan 1:7

Și arătând milă la mii dintre cei ce Mă iubesc și țin poruncile Mele. Exodul 20:6.

Binecuvântați sunt cei ce împlinesc poruncile Lui, ca să aibă dreptul la pomul vieții și să intre pe porți în cetate. Apocalipsa 22:14.

3. Al treilea concept este la fel de greșit. În timp ce respingerea duce la pierdere veșnică, la fel și neglijarea.

Cum vom scăpa noi dacă neglijăm o mântuire atât de mare? Care, întâi a început să fie vorbită de Domnul, și ne-a fost confirmată nouă prin cei ce L-au auzit. Evrei 2:3.

Conceptul că suntem mântuiți doar dacă nu respingem sau ne împotrivim este extraordinar de periculos. El indică că dacă noi nu luăm nicio decizie vom fi mântuiți. În realitate trebuie să acceptăm harul mântuitor al lui Cristos sau vom fi pierduți. Trebuie să alegem să fim de partea lui Cristos.

Cel ce nu este cu Mine, este împotriva Mea; și cel ce nu adună cu Mine, risipește. Matei 12:30.

Pe subiectul neprihănirii prin credință sunt câteva diferențe substanțiale între mesajul prezbiterului Jack Sequeira și al dr. Desmond Ford.

Ca și Desmond Ford, Jack Sequeira crede:

1. Evanghelia înseamnă doar îndreptățire. "Îndreptățirea înseamnă toată neprihănirea lui Cristos pe care a oferit-o pentru noi astfel încât nimic altceva nu mai este cerut de la noi pentru a ne califica pentru ceruri. Cu alte cuvinte, noi stăm desăvârșiți în El." Dincolo de credință, 103. Subliniere în original.

2. Există o Evanghelie obiectivă. "Evanghelia obiectivă (neprihănirea atribuită a lui

Cristos) este ceea ce ne califică pentru ceruri atât acum cât și la judecată.” Ibid., 36. Cu toate acestea, spre deosebire de Desmond Ford, Jack Sequeira crede de asemenea în îndreptățirea prin credință.

3. Acea sfințire este o parte integrantă a adevărului, dar nu contribuie la calificarea noastră pentru ceruri. ”Evanghelia subiectivă (neprihănirea împărtășită a lui Cristos) nu contribuie la calificarea noastră pentru ceruri; ea dă dovadă a realității neprihănirii atribuite a lui Cristos în viață.” Ibid.

4. Miezul Evangheliei este subiectul ”în Cristos”. ”Tema centrală a teologiei apostolului Pavel cu privire la Evanghelia este subiectul sau ideea ‘în Cristos’.” Ibid., 33.

5. Toată mântuirea noastră a fost împlinită cu 2000 de ani în urmă la calvar, făcând în mod logic slujirea lui Cristos din Sanctuar redundantă în ciuda faptului că atât Ford cât și Sequeira vorbesc mult despre solia Sanctuarului. Toate trei din aceste aspecte ale mântuirii-îndreptățirii noastre, sfințirii și gloriei au fost deja împlinite în nașterea, viața, moartea și învierea Domnului nostru Isus Cristos.” Ibid., 30.

6. Amândoi învață o mântuire universală. ”Cred că Biblia învață că Dumnezeu în fapt și necondiționat a mântuit umanitatea întreaga la cruce astfel încât să fim îndreptățiți și împăcați cu Dumnezeu prin acel fapt.” Ibid., 8.

7. Putem pierde mântuirea doar printr-o respingere activă și persistentă a mântuirii. ”Cred că singurul motiv pentru care cineva va fi pierdut este că el sau ea respinge în mod voit și persistent darul lui Dumnezeu de mântuire în Cristos.” Ibid.

8. Dacă păcătuim, încă păstrăm îndreptățirea. ”Totuși, Dumnezeu nu ne respinge de fiecare dată când facem o greșală sau cădem într-un păcat. Dacă credem că ne pierdem îndreptățirea noastră în Cristos de fiecare dată când păcătuim, invalidăm în întregime adevărul îndreptățirii prin credință.” Ibid., 104.

Amândoi învață multe concepte comune protestantismului evanghelic, calvinismului și catolicismului Augustinian. Această poziție nu permite pentru o poziție adventistă de ziua a șaptea adevărată asupra soliei Sanctuarului în ciuda faptului că prezbiterul Sequeira a avut o serie lungă asupra acestei solii. Cartea Dincolo de credință ignoră în mod semnificativ solia Sanctuarului ceresc ca parte a faptelor mântuitoare ale lui Dumnezeu; de aceea cineva presupune că prezbiterul Sequeira crede că ispășirea a fost finalizată la cruce, mai degrabă decât în Sanctuarul ceresc așa cum este clar identificată în tip.

Și să nu fie niciun om în tabernacolul întâlnirii când intră el, pentru a face ispășire în locul sfânt, până când iese și până când nu a făcut ispășire pentru el și pentru casa sa și pentru toată adunarea lui Israel. Leviticul 16:17.

Sora White spune că solia Sanctuarului este centrul credinței noastre.

Înțelegerea corectă a slujirii în Sanctuarul ceresc este temelia credinței noastre. Evanghelizare, 221.

Câțiva au contrazis acest concept, spunând că crucea este centrul credinței noastre, dar desigur, crucea lui Cristos, moartea și sacrificiul Său sunt integrate în solia Sanctuarului. Fără sacrificiu nu ar fi nicio administrare a sângelui înaintea scaunului milei de către marele Preot ceresc.

Referitor la Evanghelia obiectivă, prezbiterul Sequeira spune mai departe: "Această mântuire este un adevăr obiectiv realizat în istoria pământească a lui Cristos și de aceea, ne putem referi la ea din punct de vedere teologic ca Evanghelia obiectivă." Dincolo de credință, pag.31..

În timp ce recunoaște un aspect subiectiv al Evangheliei, Sequeira neagă că are ceva de adăugat Evangheliei obiective. "În al doilea rând, Scriptura se referă de asemenea la mântuire ca la ceea ce Dumnezeu realizează în noi prin Duhul Sfânt. Acest aspect al mântuirii nu este ceva în plus la faptele obiective ale Evangheliei." Ibid. Pretențiile unei îndreptățiri obiective sunt construite în jurul versetului 18 din Romani 5.

Așadar, precum prin greșeala unuia a venit judecată peste toți oamenii pentru condamnare, tot așa, prin dreptatea Unuia, darul gratuit a venit peste toți oamenii pentru justificarea vieții. Romani 5:18.

Se dezbate că toată umanitatea, trecută, prezentă și viitoare a fost îndreptățită la Calvar. Această credință este un stâlp solid al Comitetului de Studiu de la 1888, cu toate acestea nu se regăsește în mesajul cărții Cristos, Neprihănirea noastră de W. Waggoner și nici nu se găsește într-un studiu mai larg al Cuvântului lui Dumnezeu. Sora White, în miile de pagini pe care le-a scris despre solia 1888 din Cristos, Neprihănirea noastră nu face niciodată distincția între o formă obiectivă și una subiectivă de îndreptățire.

Nu este ceva neobișnuit pentru cei care susțin Comitetul de Studiu de la 1888 să spună că sunt două faze ale îndreptățirii: îndreptățire forensică (legală, universală, colectivă, temporară, juridică) care este o îndreptățire care a venit peste toți oamenii prin moartea lui Isus Cristos; și îndreptățirea prin credință.

Spre deosebire de prezentările dr. Ford, există o subliniere pe îndreptățirea prin credință, dar așa cum a fost arătat în octombrie 1993 în materialul Temelia noastră sigură, vol.8, nr.10, am văzut că conceptul îndreptățirii forensice nu are temelie în Biblie și nici în Spiritul Profetic. Am notat de asemenea, că la sfârșit acest concept începe să domine peste singura îndreptățire care ne va mântui vreodată și aceea este îndreptățirea prin credință. Această învățătură ne lasă în pericolul de a-i duce pe copiii lui Dumnezeu către un concept în care ascultarea este văzută a avea din ce în ce mai puțină importanță în dezvoltarea unui popor al lui Dumnezeu care va fi potrivit pentru împărăția cerurilor. Biblia este bogată în declarații arătând că transformarea subiectivă a vieții în cei care vor fi mântuiți este absolut esențială.

Acum, a Aceluia care este în stare să vă păzească de la cădere și să vă prezinte ireproșabili înaintea prezenței gloriei Sale cu multă veselie, Iuda 24.

Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor: Celui ce învinge îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în mijlocul paradisului lui Dumnezeu. Apocalipsa 2:7.

Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor: Cel ce învinge nu va fi nicidecum vătămat de moartea a doua. Apocalipsa 2:11.

Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor: Celui ce învinge îi voi da să mănânce din mana ascunsă și îi voi da o piatră albă, și pe piatră este scris un nume nou, pe care nimeni nu îl știe, decât cel ce îl primește. Apocalipsa 2:17.

Cel ce învinge, acela va fi îmbrăcat în haine albe; și nu voi șterge nicidecum numele lui din cartea vieții, ci voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Săi. Apocalipsa 3:5.

Pe cel ce învinge îl voi face un stâlp în templul Dumnezeului Meu și nu va mai ieși afară niciodată; și pe el voi scrie numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, care este noul Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeul meu; și voi scrie pe el noul meu nume. Apocalipsa 3:12.

Celui ce învinge îi voi da să șadă cu Mine pe tronul Meu, așa cum și Eu am învins și șed cu Tatăl Meu pe tronul Lui. Apocalipsa 3:21.

Dacă rămâneți în Mine și cuvintele Mele trăiesc în voi, cereți orice doriți și vi se va face. Ioan 15:7.

Și Însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească complet; și întregul vostru duh și suflet și trup, să fie păstrate ireproșabile până la venirea Domnului nostru Isus Cristos. 1 Tesaloniceni 5:23.

Și acum fraților, vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului Său, care este în stare să vă edifice și să vă dea o moștenire printre toți cei sfințiți. Fapte 20:32.

Imaginea este clară. Este vița în mlădiță sau mlădița în viță? În mod evident, ele sunt fiecare una în alta. Nu există un asemenea lucru ca un subiect "în Cristos" în afara unui subiect "Cristos în", ele coexistă împreună în Evanghelie.

În prima sa epistolă, Ioan continuă să sublinieze unitatea mesajului "în Cristos" și "Cristos în". Unul din cei mai importanți stâlpi ai Evangheliei obiective este subiectul "în Cristos". Așa cum a spus prezbiterul Sequeira: "Tema centrală a teologiei apostolului Pavel referitoare la Evanghelie este subiectul sau ideea 'în Cristos'." Ibid. 33. El vede aceasta ca și conceptul său fundamental de "unicitate colectivă." Ideea este că am fost toți "în Cristos" când El a murit la Calvar, când a plătit pedeapsa pentru păcatele noastre.

În timp ce Sequeira se referă, de asemenea, la subiectul "Cristos în" este clar, la fel ca referința sa despre sfințire, că el nu îl vede ca fiind esențial pentru mântuirea omenirii. Dar să ne uităm la baza acestui mesaj. Cristos Însuși a refuzat să separe cele două componente; ele sunt așa de indivizibil unite cum sunt îndreptățirea și sfințirea.

Și cel ce ține poruncile Lui rămâne în El, și El în el. Și prin aceasta știm că El rămâne în noi, prin Duhul pe care El ni l-a dat. 1 Ioan 3:24.

Prin aceasta știm că rămânem în EL și El în noi, fiindcă ne-a dat din Duhul Său. Și noi am văzut și aducem mărturie că Tatăl L-a trimis pe Fiul să fie Mântuitorul lumii. Oricine va mărturisi că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu. Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care Dumnezeu o are față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cel ce rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el. 1 Ioan 4:13-16.

Că Pavel recunoaște în totalitate conceptele "Cristos în" și "în Cristos" poate fi văzut din câteva din următoarele texte:

Cine mănâncă carnea Mea și bea sângele Meu locuiește în Mine, și Eu în el. Ioan 6:56.

Sunt crucificat împreună cu Cristos, totuși trăiesc, dar nu eu, ci Cristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine. Galateni 2:20.

În ziua aceea, veți ști că Eu sunt în Tatăl Meu și voi în Mine și Eu în voi. Ioan 14:20.

Dar voi nu sunteți în carne, ci în Duhul, dacă într-adevăr Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, acela nu este al Lui. Și dacă Cristos este în voi, trupul este mort din cauza păcatului; dar Duhul este viață din cauza dreptății. Romani 8:9-10.

Eu în ei și Tu în Mine, pentru ca ei să fie făcuți desăvârșiți în unul și ca lumea să știe că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit precum M-ai iubit pe Mine. Ioan 17:23.

Căroră a voit Dumnezeu să le facă cunoscut care sunt bogățiile gloriei acestui mister printre neamuri, care este Cristos în voi, speranța gloriei. Coloseni 1:27.

Poate că unitatea dintre cele două este cel mai bine văzută prin folosirea de către Isus a ilustrației despre viță și mlădiță din Ioan 15.

Rămâneți în Mine și Eu în voi. Așa cum mlădița nu poate aduce rod de la ea însăși, decât dacă rămâne în viță, tot așa nici voi, decât dacă rămâneți în Mine. Ioan 15:4.

Nu există nicio Evanghelie obiectivă separată de Evanghelia subiectivă. Orice fapte legale ale lui Dumnezeu reflectă ceea ce s-a întâmplat și se întâmplă în viața omului.

Tot ceea ce se face reflectă ceea ce are loc în viața creștinului. Când suntem îndreptățiți în ceruri, aceasta se întâmplă pentru că ne-am pocăit și ne-am mărturisit păcatele noastre și avem noi motivații, impulsuri, dorințe și un caracter nou. Când suntem sfințiți în ceruri aceasta are loc pentru că Cristos locuiește zilnic în inimile noastre. Când păcatele noastre sunt șterse la judecata de cercetare ele nu sunt doar șterse din cărțile din ceruri, ele sunt șterse de asemenea din viețile poporului lui Dumnezeu.

La fel cum în ispășirea finală păcatele penitentului sincer vor fi șterse din înregistrările cerurilor fără să-și mai amintească de ele sau să-i mai vină în minte, la fel și în tip ele erau duse departe în pustie, despărțite pentru totdeauna de adunare. Patriarhi și profeți, 358.

Cei drepti nu vor înceta crizele agonizante sincere pentru eliberare. Ei nu-și pot aduce aminte de vreun păcat anume, dar în întreaga lor viață ei nu văd decât puțin bine. Păcatele lor au mers înainte la judecată și a fost scrisă iertare. Păcatele lor au fost purtate departe în țara iertării și ei nu-și mai pot aduce aminte de ele. Daruri spirituale, vol. 3, 135.

Dar în timp ce ei [sfinții după închiderea harului] au un simțământ profund al nevredniciei lor, ei nu mai au greșeli ascunse care să fie descoperite. Păcatele lor au mers înainte la judecată și au fost șterse și nu-și mai aduc aminte de ele. Tragedia Veacurilor, 620.

Cu mare bucurie putem recunoaște că Inspirația prezintă o Evanghelie care transformă viața și potrivește bărbați și femei pentru curțile cerești. Astfel, trebuie să respingem declarația prezbiterului Sequeira:

"Făcând faptele legii este o formă subtilă de rebeliune împotriva lui Dumnezeu pentru că toate aceste fapte sunt independente de El." Dincolo de credință, 97.

Este adevărat că faptele legii nu ne pot mântui, dar nu este adevărat să spui că faptele legii prin credință sunt o formă subtilă de rebeliune.

Știind că un om nu este declarat drept prin faptele legii, ci prin credința lui Isus Cristos, am crezut și noi în Isus Cristos ca să fim declarați drepti prin credința lui Cristos și nu prin faptele legii, pentru că prin faptele legii nicio carne nu va fi declarată dreaptă. Galateni 2:16.

Faptele legii prin carne sunt rebeliune împotriva lui Dumnezeu.

Iar faptele cărnii sunt cunoscute; acestea sunt: adulter, curvie, necurăție, desfrânare, idolatrie, vrăjitorie, ură, lupte, gelozii, furii, certuri, dezbinări, erezii, Invidii, ucideri, beții, îmbuibări și cele asemănătoare acestora; despre care vă spun dinainte, așa cum v-am spus odinioară, că toți cei ce practică astfel de lucruri nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. Galateni 5:19-21.

În timp ce prezbiterul Sequeira și membrii Comitetului de Studiu al Soliei 1888 vorbesc despre sfințire, logica poziției lor conduce mulți bărbați și femei să concluzioneze că desăvârșirea caracterului nu este esențială pentru mântuire. Cu toate acestea, Inspirația spune:

Și dragonul a fost furios pe femeie și a mers să facă război cu rămășița seminței ei, cei care țin poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Cristos. Apocalipsa 12:17.

Aici este răbdarea sfinților; aici sunt cei ce țin poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus. Apocalipsa 14:12.

Binecuvântați sunt cei ce împlinesc poruncile Lui ca să aibă dreptul la pomul vieții și să intre pe porți în cetate. Apocalipsa 22:14.

"Când apare rodul, el scoate imediat secera pentru că a sosit secerișul." Cristos așteaptă cu o dorință negrăită manifestarea Sa în biserică Sa. Când caracterul lui Cristos va fi perfect reprodus în poporul Său, atunci El va veni să-i ceară ca fiind ai Lui. Parabolele Domnului Cristos, 69.

Acceptarea conceptului Evangheliei obiective îi va conduce inevitabil pe mulți să concluzioneze că ei pot fi mântuiți prin ascultarea perfectă, ascultarea care vine prin puterea locuirii lăuntrice a lui Cristos și ca răspuns la iubirea lor pentru darul Tatălui nostru ceresc. Dacă ne îndoim de această aserțiune trebuie doar să revedem carnagiul cauzat de învățăturile dr. Ford.

În rezumat, poate fi spus fără îndoială că Evanghelia obiectivă este o plăsmuire a imaginației omenești care a apărut de la Catholicismul Augustinian și care îi conduce în cele din urmă pe oameni departe de puterea transformatoare a lui Cristos în viață și de la pregătirea lor de a fi potriviți sau calificați să se plimbe pe străzile de aur cu ființele necăzute din ceruri.

NOTĂ: Evanghelia obiectivă este o pretinsă metodă de a-l îndreptați pe om fără cunoașterea sau participarea sa și astfel indiferent de nicio schimbare interioară sau transformare-sfințire. Citiți Dincolo de credință, 31-33.